

SETMANA SANTA

Girona

2005

JUNTA DE CONFRARIES

GIRONA

Programa Oficial 2005

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA DE GIRONA,
agraeix a l'Ajuntament, a la Diputació de Girona,
a la Generalitat de Catalunya,
així com a les altres entitats i particulars
que ens han afavorit amb el seu ajut
i la seva col·laboració per tal de poder
atendre les despeses que comporta
la celebració de tots els actes
que es realitzen durant
la Setmana Santa, i que culminen amb la
Processó del Sant Enterrament del
Divendres Sant.

Edita:

JUNTA DE CONFRARIES
www.juntaconfrariesdegirona.org

Portada:

Josep M. Compte

Fotografies:

Àngel Almazán
Josep Padilla

Disseny i impressió:

Impremta Pagès
Tel. 972 42 01 07 ANGLÈS (Girona)

Dipòsit Legal:

GI-175-98

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA

PROGRAMA 2005

La Junta de Confraries	6
Pòrtic	7
Salutació	9
La Junta	11
Pregoner	15
El cartell 2005	17
Programa d'actes	19
Celebracions a la Catedral	21
Misses als Dolors	23
Recorregut de la Processó	24
Ordre de la Processó	27
Records de Setmana Santa	28
Concert	29

SETMANA SANTA 2004

El Pregó 2004	32
Recull fotogràfic	36

COL-LABORACIONS

Crespons de dol	40
L'Eucarísta vida de l'església	41
El cant del gall	44
Setmana Santa a Girona, tradició i sensació	46
Un viacrucis pel cementiri de Girona	48
El cinema i Setmana Santa	52
Girona, l'intima	55

APORTACIONS DEL CENTRE D'ESTUDIS

El culte a la Mare de Déu dels Dolors	58
Perspectives per al 2005	62
Els orígens de la Junta de Confraries	63
Reproducció dels cartells	66

CONGRÉS DE CONFRARIES DE CATALUNYA 2005

L'any del Congrés	70
Trobar-se sempre és important	74

AGRAÏMENT

A mossèn Alfons Riera	77
-----------------------	----

CARLES SOLER - Bisbe de Girona
ANNA PAGANS - Alcaldessa de Girona
XAVIER RIBERA - President J.C.
RICARD ESTARRIOL
JOSEP M. COMPTE

BANDA DE MÚSICA LA LIRA
MANUEL XIFRA

MERCÈ FERRER
Mn. JOAN BABURÉS
NARCÍS COMADIRA
ANTOLINO-GABRIEL LARA
PEP VILA
GUILLEM TERRIBAS
DAVID PAGÈS

JOAN FONT
RAMON MUNTADA
ENRIC MIRAMBELL

JOSEP M. NOGUÉ
Mn. TEODOR SUAU

LA JUNTA DE CONFRARIES

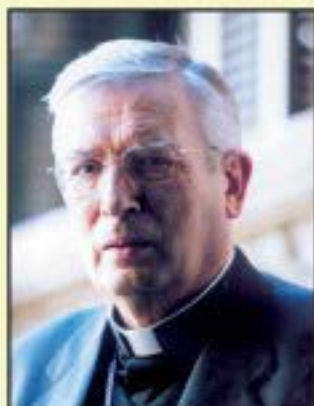
La Junta de CONFRARIES

President:	Xavier Ribera i Borrell	CONFRARIA SANT SEPULCRE
Consiliari:	Mn. Joan Baburés Noguera	CONSILIARI
Vicepresident:	Miquel Izquierdo i Rodríguez Antoni R. Martín i Fàbrega	CONFRARIA SANTA FAÇ CONFRARIA PASSIÓ
Tresorer:	Antoni Moreno i Pérez	CONFRARIA PURÍSSIMA SANG
Adjunts a presidència:	Joaquim Alegret i Taulé Josep M. Nogué i Regàs	CONFRARIA SANT SEPULCRE CONFRARIA JESÚS I ELS NENS
Secretari:	Josep Arxer Canal	CONFRARIA SILENCI
Vocals:	Ramon Muntada i Artiles Josep M. Costa i Bofill Francesc Oliveras i Carreras Josep Palomé i Roca Narcís Palahí i Fàbregas Carles Mascort i Yglesias Pere Codina i Gironella Agustí Amaya Gurt Eugeni Cabré i Ribas Joaquim Velayos i Solé Josep Pla i Oliveras Albert Clotas i Figueras Joan Pujol i Planas Joan Pere Fàbrega i Mestras Francesc X. Alberch i Comas Joaquim Moret i Sau Jordi Vitró i Romoi	CONFRARIA PURÍSSIMA SANG CONFRARIA PASSIÓ I MORT CONFRARIA PASSIÓ I MORT CONFRARIA MARE DE DÉU DELS DOLORS CONFRARIA MARE DE DÉU DELS DOLORS CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT CONFRARIA SANTA FAÇ CONFRARIA SILENCI CONFRARIA SANT HONORAT CONFRARIA SANT HONORAT CONFRARIA SANT ISIDRE CONFRARIA SANT ISIDRE CONFRARIA PASSIÓ CONFRARIA JESÚS I ELS NENS CONFRARIA DAVALLAMENT CONFRARIA DAVALLAMENT

Setmana Santa

DIES DE MEDITACIÓ

És amb goig que, un any més, em plau d'adreçar-me a tots vosaltres des de les planes d'aquest programa de Setmana Santa que la Junta de Confraries de Girona edita amb tanta cura.

Tenim al davant els dies sants de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor, memorial dels grans misteris de la nostra fe. Dies per al record i la memòria. Dies per a la meditació i la pregària. Dies per a renovar bons propòsits i reafirmar-nos en els nostres compromisos cristians.

Aquest programa anuncia i descriu tots els actes de la Setmana Santa gironina. Enguany, però, la Junta de Confraries no només afronta el repte consuetudinari de retornar als nostres carrers i places la Processó del Sant Enterrament, sinó que, a més, prepara –i ens invita a tots a participar-hi– el II Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya, que se celebrarà a la nostra ciutat de Girona el proper octubre. Des d'aquí voldria animar a tots a un bon treball de preparació i a una participació activa i efectiva. I, sobretot, quan aquest Congrés, en continuïtat amb el primer, celebrat fa dos anys a Tarragona, es proposa d'aprofundir en aquells punts que han de fer més intensa l'activitat i la vida de les nostres Confraries.

Entrem a la Setmana Santa: el pregó hi posarà el prelude; la Processó del Divendres Sant hi donarà la forma exterior. Només nosaltres, i el mateix Crist que viu en cada u de nosaltres, hi podem posar l'esperit i la vida per poder celebrar la santa Pasqua amb alegria i pau.

Bona Pasqua.

CARLES SOLER i PERDIGÓ
Bisbe de Girona

Pâtisserie - Catering

a Girona
des de 1898

c/ Santa Clara, 45 - 17001 GIRONA - Tel. 972 20 32 81 - Fax 972 22 64 59
c/ Emili Grahit, 21-23 - 17002 Girona - Tel. 972 20 14 00
Plaça Pere Rigau, 7 - 17257 Torroella de Montgrí - Tel. 972 76 10 22
www.cateringcastello.com - info@cateringcastello.com

TALLER: Tel. 972 40 25 24
Fax 972 40 25 28

GRUES: Tel. 972 40 25 26
Fax 972 40 25 29

Ctra. Sta. Coloma, 80 - 17005 GIRONA

TALLER D'ARTESANIA
RAMON BOIX
BRONZER i LLAUNER

c/ Ballesteries, 17 - Tel. 972 20 67 97
17004 GIRONA

Camilo Molina Uclés

Advocat

Cor de Maria, 6-8, entl. 1r
17002 GIRONA
Tel./Fax 972 22 41 22
Mòbil 629 33 94 26

advocats

Jo - Es
Cafè

Joan i Esther

Carrer Güell, 39-41
(cantonada plaça Miquel de Palol)
Tel. 972 21 07 07 - 17005 GIRONA

Pt. Independència, 3
Tel. 972 20 59 62
17001 GIRONA

MAR PLAÇA
restaurant

Especialitat en:
Peix de la costa i marisc viu

Salutació DE L'ALCALDESSA

En el llibre *Terra de Gestes i de Beutat. Girona*, de Xavier Montsalvatge i Joaquim Pla, estampat en els obradors tipogràfics de Dalmau Carles, Pla i C.^a, de Girona, l'any 1918, en l'apartat que descriu la Setmana Santa a Girona, comença dient: "Ja han florit els ametllers: comencen ara a florir les pomeres: l'aigua, que abundantment ha regalimat dels núvols, ha posat en els prats ufanors de primavera: el gasó esclata exuberant en les prades maragdines.

Bella prometença del bon temps: sol enriolador, que arruïxa les terres sembrades amb teblers cariciadores: és en aquests dies prometedors de noves vides, que l'església rememora magnament la tragèdia incruenta de la mort de Jesús". I després de fer una descripció de l'activitat corresponent als dies

festius de la Setmana, acaba amb el paràgraf següent: "La processó anguilleja pels carrers, que una gentada remorosa omple de gorn a gorn: s'obre la processó, il·luminant bravament les façanes lívides, que devenen enceses com flames; i avença, silenciosa i tràgica, precedida de pintoresca comparsa de saions i armats, que colpegen rítmicament, amb un monòton compàs, les conteres ferrades de les velles llances glorioses contra les lliscades pedres dels enllosats centenaris".

A la Girona d'avui crec que encara li escau, amb alguns matisos, la descripció paisatgística i estacional que fan els autors, quan a la primavera podem gaudir del nostre patrimoni natural, que tots plegats hem volgut preservar, passejant des de la Torre Gironella, cap a la Vall de Sant Daniel i el Camí de les Creus.

Un dels actes més populars d'aquesta celebració, la processó del Sant Enterrament, avui encara "anguilleja" pels carrers de la Girona monumental, manté el to seriós i silenciós i el maniple dels Manaies, completament renovat, continua "colpejant amb les llances els enllosats centenaris".

Hem sabut mantenir la tradició gràcies, sobretot, al treball desinteressat i constant de la Junta de Confraries i, any darrere any, la Setmana Santa és un referent d'una Girona oberta i moderna que sap oferir tradició i modernitat en les seves activitats culturals, comercials i gastronòmiques als seus conciutadans i a totes les persones que vénen de fora i volen conèixer la nostra ciutat.

GALERIA D'ART
EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA I EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 34 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 55 11 - 17003 GIRONA

REGALS
ROURA

• CERERIA
• OBJECTES DE REGAL
• FLORS SEQUES

c/ Ciutadans, 22 - Tel. 972 20 33 19
17004 GIRONA

COMPRAVENDA DE MOBLES
I TOTA MENA
D'OBJECTES ANTICS

Mercaders, 6 - Tel. 972 21 34 94
17004 GIRONA

VIAGVSTA

La Forca, 5 - 17004 GIRONA

ESMORZARS
APERITIVS
MENÚ ESPECIAL

OPEL

Àngel Blanch, s.a.

Ctra. Nacional II, km 710,5
FORNELLS DE LA SELVA (Girona) - Tel. 972 47 60 28

• TABAC
• ART FUMADOR
• REGALS
• PAPERERIA
• FOTOGRAFIA
• REVELATS
• REVISTES

Ciutadans, 10
Telèfon 972 20 64 92
17004 GIRONA

RESTAURANT
CAFETERIA

Gaelij

Pompeu Fabra, 13 - Tel. 972 20 30 36
17002 GIRONA

LÀPIDES I MARBRES
RUSTEY, S.L.

TALLERS:
Mas Ramada, 9 - Tel. 972 22 26 06
Carme, 241 - Tel. 972 22 42 53

OFICINA:
Enderrocades, 12 - Tel. 972 20 42 14
Fax 972 22 67 33 - 17004 GIRONA

La Junta

CONTINUEM TREBALLANT

Ja torna a ésser temps de Setmana Santa. Són unes dates que per a uns representen vacances, però per a molts d'altres és una setmana especial, les dates amb més sentit religiós de l'any i que alhora també representen el sentit de tradició de la seva ciutat.

Amb aquestes línies voldria posar de manifest la feina realitzada per les persones, juntes i col·laboradors de les diferents confraries de Girona, que any rere any quan arriba la Setmana Santa ja porten mesos reunint-se perquè tots els actes que es realitzin es duguin a bon port.

Són mesos de treball intens, ja sigui arranjant els passos, repassant el material que s'ha d'utilitzar a la Processó del Sant Enterrament, reunint-se amb les institucions públiques i el Bisbat, debatent l'elecció del pendonista o del pregoner, cercant pintors per als cartells o fent possible la sortida del programa, ja sigui redactant articles o cercant comerciants que desinteressadament ens ajuden mitjançant anuncis.

Enguany, els agraïments són dobles. D'una banda, perquè els objectius que ens vam marcar la passada Setmana Santa s'han complert i es comptarà amb la participació de les dotze confraries que formen la nostra entitat, essent totes representades en els diferents actes que es duran a terme aquests dies.

D'altra banda, voldria remarcar d'una manera molt significativa el suport que estem rebent des del Bisbat i des de les institucions públiques per poder fer possible la celebració del II Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya, que es durà a terme el proper mes d'octubre a la nostra ciutat.

En darrer lloc, però no menys important, voldria agrair a totes les Confraries de Catalunya l'interès i les ganes que estan mostrant per participar activament en l'esmentat Congrés.

XAVIER RIBERA i BORRELL

President de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona

Llibreria Geli S.L.

CASA FUNDADA EL 1879

Argenteria, 18
Cort Reial, 19
Tel. 972 20 17 90 - Fax 972 21 13 38
17004 **GIRONA**
e-mail: geli@cambrescat.es

ENCO

Aplicacions d'Enginyeria i Control

Travessia Canades, 2, 5è 1a
Tel. 972 22 06 88
Fax 972 41 17 76

Programa 2005

des de 1875

CASA PIJAUME

*Tot tipus d'espardenyes,
sabates per a plantilles,
amples especials per a peus delicats.*

C'Amicus

Clarks
SPRINGERS

Rambla Llibertat, 9-13 - Tel. 972 20 82 01
Tel./Fax 972 20 08 29 - 17004 GIRONA

SUPREM

PINSOS

SUPREM

Oficines: c/ del Prat, 23 - Apartat 33
Telèfon 972 84 01 00 (5 línies)
Telefax 972 84 23 57
17430 STA. COLOMA DE FARNERS
(Girona)

Pere Quera

Joiers des de 1887

GIRONA - 17001
Argenteria, 22 - Tel. 972 20 46 90 - Fax 972 20 13 49
Argenteria, 28 - Tel. 972 20 27 65
Sant Antoni Maria Claret, 10 - Tel. 972 22 42 28

PALAMÓS - 17230
11 de Setembre, 36 - Tel. 972 31 48 13

FIGUERES - 17600
Lasauca, 1 - Tel. 972 51 15 45

Ricard Estarriol

PREGONER 2005

Ricard Estarriol neix el 27 de febrer de 1937 a Girona (Espanya). Procedeix d'una família de l'Empordà. Cursa l'ensenyament mitjà a Girona.

Estudia Periodisme a Barcelona i Madrid i es gradua a l'Escola Oficial de Periodisme l'any 1958. Durant els seus estudis és auxiliar de redacció de *Los Niños de Gerona* i de *El Diario Regional* (Valladolid). Es va llicenciar en dret per la Universitat de Valladolid l'any 1960.

Immediatament després d'acabar els estudis va ser corresponsal a Viena de l'Agència Europa Press fins al 1964. Des de 1964 corresponsal de *La Vanguardia* a Viena per l'Est d'Europa. Des de 1968 fins al 1989 va estar acreditat a la Unió Soviètica, Polònia, Hongria, Romania, Iugoslàvia i Bulgària. Ha realitzat més de sis-cents viatges a aquests països amb residència alternativa a Viena, Moscou i Varsòvia. Ha estat també enviat especial del seu diari a Bèlgica, Espanya, Itàlia i Xina. Va ser el primer periodista espanyol que va cobrir informació política regular sobre el terreny des dels països del bloc socialista soviètic a l'època en què Espanya no tenia encara relacions diplomàtiques amb aquests països. Des de 1989 fins a la data ha estat acreditat, a més a més, a Estats sorgits de l'ex-Iugoslàvia, on ha realitzat nombrosos viatges (durant la guerra d'Eslovènia, Croàcia, Bòsnia, Kosovo i Macedònia).

Ha entrevistat quasi tots els polítics més importants de la zona: Gromyko, Walesa, Jaruzelski, Iliescu, Kucan, Gligorov, Bartoszewski, Mazowiecki, Havel, Tudjman, Izetbegovic, Boban, Cervenkowski, Bulatovic, etc. Ha cobert els esdeveniments més importants de la zona des de 1964. El 13 d'abril de 1999, durant el bombardeig de l'OTAN sobre Sèrbia, Estarriol va ser expulsat de Belgrad. Després de la retirada de les forces sèrbies de Kosovo, va entrar a Prishtina en el primer comboi britànic de l'OTAN, el 12 de juny de 1999.

Ha escrit diversos estudis monogràfics i va ser professor de Ciències de la Informació en diverses Universitats i *visiting fellow* en el Russian Research Center de la Harvard University durant el semestre de l'hivern de 1982. Membre de la delegació espanyola en el Fòrum d'Informació de la CSCE a Londres (maig de 1989).

L'any 1982 va rebre a Barcelona el Premi Godó de Periodisme. L'any 1985 el President de la República d'Àustria, Rudolf Kirschlager, el va condecorar a Viena amb el "Silbernes Ehrenzeichen für Verdienste um die Republik Österreich". L'any 1996 va rebre a Zagreb la Medalla del Mèrit de l'ECTF (European Community Task Force) de l'Unió Europea. El juliol de 1999 va rebre a Madrid el Premi de Periodisme de la Fundació "Rafael Calvo Serer" i el desembre de 1999 el Rei Juan Carlos I li va concedir la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit Civil.

santalucía

■ ■ ■ ASSEGUANCES ■ ■ ■

VIDA, PLANS DE JUBILACIÓ, DECESSOS, ACCIDENTS,
ROBATORI, INCENDIS, RESPONSABILITAT CIVIL,
VIDRES, COMBINATS DE LA LLAR,
COMERÇOS I OFICINES, EDIFICIS I COMUNITATS
D'HABITATGES, TALLERS I INDÚSTRIES, AGRARIS...

AGÈNCIA A GIRONA: c/ Barcelona, 27-29 baixos

Tel. 972 20 19 88

El Sitjar

**CULTIU I VENDA
DE PLANTES**

Camí del Sitjar, s/n - Tel. 972 24 41 45
17190 SALT (Girona)

**ARTS I METALLS
CARMANIU**

FABRICACIÓ PRÒPIA - CASA FUNDADA L'ANY 1930

Trofeus - Copes - Plaques - Pins - Banderins - Senyeres
Medalles - Clauers - Articles d'empresa - Gravacions
Restauracions - Objectes Regal - Artesania - Repujats
Dissenys especials Creacions Exclusives - Escultures
Reproduccions, etc...

c/ La Salle, 27-29 - 17002 GIRONA
Tel. 972 21 85 03 - Fax 972 21 81 58
<http://www.carmaniu.com>
E-mail: carmaniu@carmaniu.com

Josep M. Compte

EL CARTELL 2005

Neix a Figueres el 15 de març de 1961. Pintor. Ha realitzat diverses exposicions amb les seves obres, tant individuals com col·lectives. Cal remarcar també la publicació d'articles d'art en diferents mitjans de comunicació, diaris i revistes especialitzades.

Dos punts han destacat de la seva pintura: el naturalisme del seu realisme i el redescobriments d'antics procediments.

"En Josep Maria Compte, pintor, historiador d'antigues tècniques, investigador de matèries pictòriques quasi esotèriques, pinta utilitzant tots aquests coneixements màgics que li permeten emprar uns colors d'una lluminositat i una puresa que aconseguiren els autors de l'Escola Veneciana, posant-hi més alquímia que no pas la nostra prefabricada química.

"Fa un neorealisme embellint la realitat de les formes i els colors, preparant amb molta cura la composició, partint d'un dibuix ben estudiat i oferint a l'obra tot el temps que ell creu que li pertoca. És un home sense presses, no escatima cap preparació, cap vernís, cap pinzellada. Com aquells frares pintors de còdex medievals, acarona els colors sense precipitació, amb tendresa, gaudint de la pintura que crea."

MARIA ROSA FERRER

Cap de Servei per al Patrimoni Moble Diocesà

SERVEI ESTACIÓ

Bricolatge - Decoració
Indústria - Llar

Sèquia, 20 (cantonada Jaume I)
17001 GIRONA
Tel. 972 20 40 62 - Fax 972 20 55 22

COMA

JOIERIA - RELLOTGERIA

ZENITH
Swiss watchmakers since 1865

MONT
BLANC

SANDOZ

PIERRE BALMAIN

NINA RICCI
PARIS

c/ Nou, 27 - Sant Francesc, 28
Tel. 972 21 68 21 - GIRONA
c/ Sta. Eugènia, 26 - Tel. 972 20 32 48

*Família
Alberch - Sitjes*

*Família
Olivas - Alberch*

Ba Vitrell
Restaurant

Avd. Sant Martí 700

Programa D'ACTES 2005

VIACRUCIS A LES CREUS

Lloc: Al Camí de Les Creus - Dies: Diumenges 13, 20 i 27 de febrer i 6 de març.

A 2/4 de 5 de la tarda: Sortida a peu de la Plaça dels Apòstols.

A 1/4 de 5 de la tarda: Sortida amb el Carrilet des del Pont de Pedra fins a la primera capelleta.
(Si fa mal temps, se celebrarà a la mateixa hora, 2/4 de 5, a la Catedral).

VIACRUCIS A LA CATEDRAL

Lloc: A la Catedral, diumenge 13 de març a 2/4 de 6 de la tarda.

PREGÓ 2005 - FONTANA D'OR - DILLUNS SANT 21 DE MARÇ

A les 8 del vespre a càrrec de Ricard Estarriol.

CINEFÒRUM - DIMARTS SANT 22 DE MARÇ

A 2/4 de 9 del vespre, als Cinemes Plaça, projecció de la pel·lícula **LA PASSIO DE CRIST**, de Mel Gibson. La presentació anirà a càrrec de Guillem Terribas. El fòrum serà conduït per Mn. Jaume Reixach.

MANAIES DE GIRONA

DIMECRES 23 DE MARÇ, a les 8 de la tarda, per fer entrega del penó.

Pendonista: Joan Ferrer i Torras.

DIVENDRES 25 DE MARÇ, a 2/4 de 8 de la tarda, per recollir el penó.

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT - DIVENDRES SANT 25 DE MARÇ

Migdia: Exposició de Passos a la Plaça de la Catedral.

A les 10 del vespre: Sortida de la Processó de l'interior de la Catedral, façana principal.

A les 12 del vespre (aprox.): Arribada de la Processó a l'escalinata de la Catedral.

Retiment d'honors a la Santa Creu. Homilia del Sr. Bisbe. Cant del Credo. Benedicció final.

Col·legi
d'Enginyers Tècnics Industrials
de Girona

Enginyers Industrials
de Catalunya

Associació/Col·legi

Celebracions A LA CATEDRAL

DIUMENGE DE RAMS (20 de març)

A les 10 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

A les 11 del matí: Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i missa.

DILLUNS SANT (21 de març)

A les 9 del matí: Litúrgia de les Hores i missa a la Capella Conventual.

DIMARTS SANT (22 de març)

A les 9 del matí: Litúrgia de les Hores i missa a la Capella Conventual.

A les 5 de la tarda: Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis.

DIMECRES SANT (23 de març)

A les 9 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

DIJOURS SANT (24 de març)

A les 9 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

A les 7 de la tarda: Missa vespertina a la Cena del Senyor.

DIVENDRES SANT (25 de març)

A les 11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

A les 5 de la tarda: Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor.

A les 10 de la nit: Processó del Sant Enterrament.

Paraules i Benedicció final del Sr. Bisbe.

DISSABTE SANT (26 de març)

A les 11 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

A les 11 de la nit: Vetlla Pasqual.

DIUMENGE DE PASQUA (27 de març)

A les 10.30 del matí: Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual.

A les 11 del matí: Missa Solemne del Dia de Pasqua. Benedicció Papal.

LÀCTICS ROCACORBA

Recuits • Iogurts • Mató

LÀCTICS ROCACORBA, S.L.
AIGUAVIVA (Girona)
Tel. 972 24 08 83

PORTES METÀL·LIQUES

- Residencials
- Comercials
- Industrials
- Automatismes

Avda. Font de la Pólvora, 31 5 - Fax 972 22 36 17-17004 GIRONA

Tels. 972 20 82 88 - 972 21 22 55

Ballesteries, 19
17004 GIRONA
Tel. 972 41 01 93

Celebracions de **MISSES ALS DOLORS**

HORARI DE LES MISSES: Enguany continuarem amb un horari d'hivern i un horari d'estiu, fent coincidir el canvi oficial d'hora amb el canvi oficial de les nostres misses. Fins el 9 de març del 2005 la Santa Missa se celebrarà a les 19.00 hores.

Des del Quinari d'enguany fins el 26 d'octubre del 2005, la Santa Missa se celebrarà a les 20.00 hores.

Des del 2 de novembre del 2005 fins el 29 de març del 2006, la Santa Missa es celebrarà a les 19.00 hores.

MISSES:

MARC 2005: Dimecres dies 2, 9, i 30.

QUINARI del 14 al 18 de març. Cada dia Missa a les 20 hores. Dia 18, Divendres de Dolors. Misses a les 12 i a les 20 hores.

Divendres dia 25 DIVENDRES SANT: Processó del Sant Enterrament

ABRIL 2005: Dimecres dies 6, 13, 20 i 27

MAIG 2005: Dimecres dies 4, 11, 18 i 25.

Dia 4, festa de Sant Pelegrí Laziosi.

La festa del dia 8, Santa Maria mitjanpera de totes les gràcies, es trasllada al dia 11.

JUNY 2005: Dimecres dies 1, 8, 15, 22 i 29.

La festa del dia 12, Sant Antoni Mª Pucci, es trasllada al dia 15.

La festa del dia 19, Santa Julià Falconieri, es trasllada al dia 22.

JULIO I AGOST 2005: No hi ha Misses

SETEMBRE 2005: Dimecres dies 7, 21 i 28.

La festa del 23 d'agost, Sant Felip Benici, es trasllada al dia 7 de setembre.

15 de setembre: MARE DE DEU DELS DOLORS. Missa a les 20 hores.

OCTUBRE 2005: Dimecres dies 5, 19 i 26.

NOVEMBRE 2005: Dimecres dies 2, 9, 16, 23 i 30.

La festa del dia 17, festa de Tots els difunts de l'orde servita, es trasllada al dia 16.

DESEMBRE 2005: Dimecres dies 14 i 21.

La festa del dia 27, Sant Joan Evangelista, es trasllada al dia 21.

GENER 2006: Dimecres dies 11, 18 i 25.

FEBRER 2006: Dimecres dies 1, 8, 15 i 22.

La festa del dia 2, Primer Dolor de la Mare de Déu: Festa de la Presentació del Senyor al Temple, es trasllada al dia 1.

La festa del dia 17, Els set Sants Fundadors de l'orde servita, es trasllada al dia 15.

MARC 2006: Dimecres dies 1, 8, 15, 22 i 29.

ABRIL 2006:

QUINARI del 3 al 7. Cada dia Missa a les 20 hores. Dia 7, Divendres de Dolors. Misses a les 12 i a les 20 h.

Divendres dia 14 DIVENDRES SANT: Processó del Sant Enterrament.

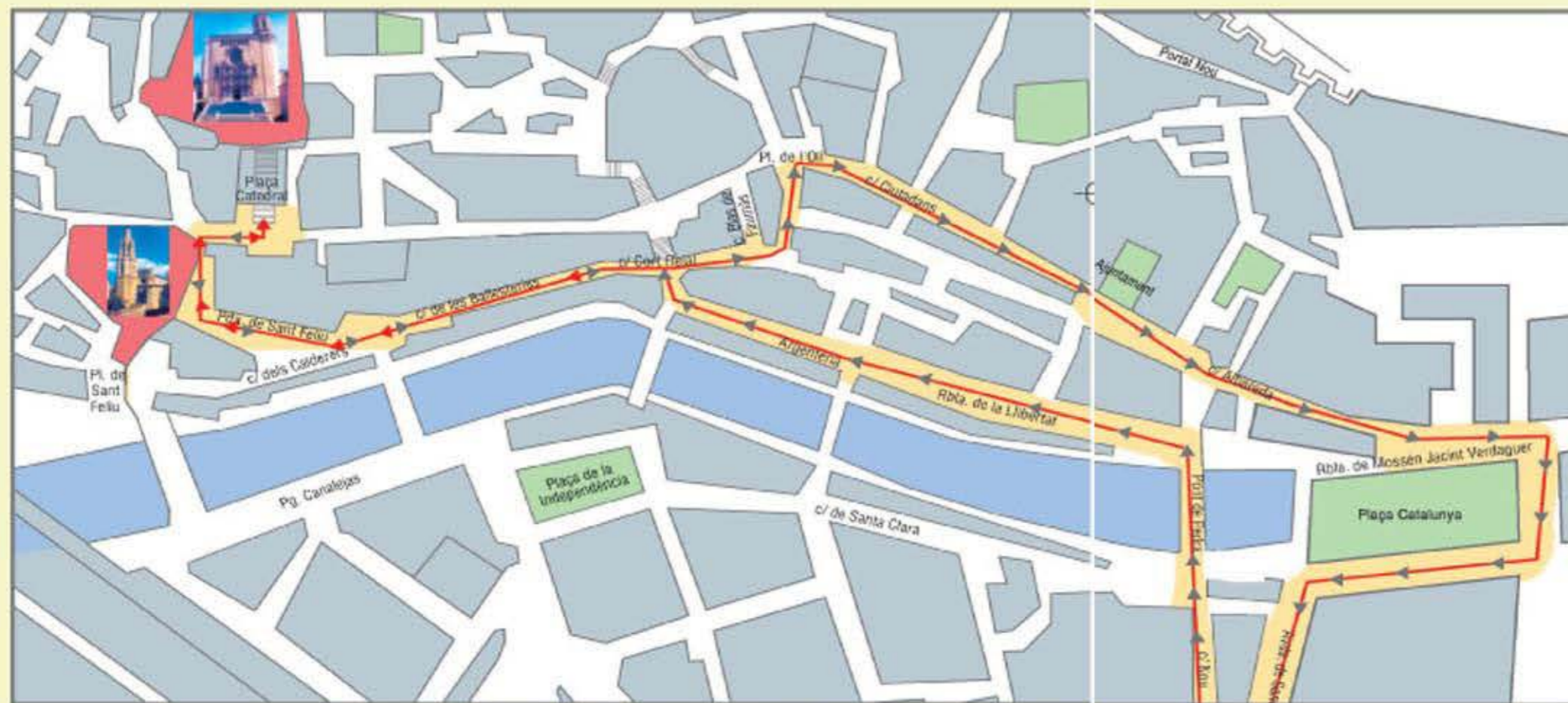
TERRAMENT 2005

DIVENDRES 25 DE MARÇ - NIT A LES 10

PLAÇA DE LA CATEDRAL
PORTAL DE SOBREPORTES
PUJADA SANT FELIU
CARRER BALLESTERIES
CORT REIAL
PLAÇA DE L'OLI
CARRER CIUTADANS
PLAÇA DEL VI
CARRER ALBAREDA
PLAÇA CATALUNYA
AV. SANT FRANCESC
CARRER FONTANILLES
CARRER NOU
PONT DE PEDRA
RAMBLA DE LA LLIBERTAT
ARGENTERIA
BALLESTERIES
PUJADA SANT FELIU
PORTAL DE SOBREPORTES
PLAÇA DE LA CATEDRAL

Itinerari de la Processó del **SANT ENTERRAMENT** 2005

DIVENDRES 25 DE MARÇ - NIT A LES 10

PLAÇA DE LA CATEDRAL
PORTAL DE SOBREPORTES
PUJADA SANT FELIU
CARRER BALLESTERIES
CORT REIAL
PLAÇA DE L'OLI
CARRER CIUTADANS
PLAÇA DEL VI
CARRER ALBAREDA
PLAÇA CATALUNYA
AV. SANT FRANCESC
CARRER FONTANILLES
CARRER NOU
PONT DE PEDRA
RAMBLA DE LA LLIBERTAT
ARGENTERIA
BALLESTERIES
PUJADA SANT FELIU
PORTAL DE SOBREPORTES
PLAÇA DE LA CATEDRAL

Girona en tren

Puja al tren i diverteix-te!

"GERIO"
CARRILET de
Girona

CARRILETS TURÍSTICS CATALUNYA

Villa de Lloret, 100 - 17300 **BLANES** (Girona)
Tel. 972 35 20 64 - Fax 972 35 06 82

Albert Clotas Figueres

c/ Ballesteries, 16 - Tel. 972 48 50 40
17004 **GIRONA**

Magatzems
La Palma

Llenceria i Roba Interior

Sta. Clara, 48 - Tel. 972 20 42 83
Pl. Marquès de Camps, 16
Tel. 972 22 04 55 - 17001 **GIRONA**

Ordre de la Processó del **SANT ENTERRAMENT**

- 1 Manípul de Manaies
- 2 Porrer
- 3 Confraria de Jesús i els Nens
(Pas de l'Entrada Triomfal de Jesús a Jerusalem)
- 4 Banda de Música de Ginestar de Tarragona
- 5 Confraria de sant Honorat
(Pas de la Institució de l'Eucaristia)
- 6 Confraria de sant Isidre Llaurador i sant Galderic (Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemaní)
- 7 Confraria de Jesús Crucificat
(Pas de l'Ecce Homo)
(Pas de la Caiguda de Jesús)
Banda de Música dels Manaies
- 8 Confraria del Silenci (Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)
- 9 Confraria de la Santa Faç (Pas de la Trobada de Jesús amb la Verònica)
- 10 Confraria de la Passió
(Pas de l'Agonia de Jesucrist)
- 11 Banda Musical de Vilafamés
- 12 Arxiconfraria de la Puríssima Sang del Nostre Senyor Jesucrist
(Creu d'Improperis)
- 13 Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist
(Imatge de Jesús Crucificat)
- 14 Confraria del Davallament
(Pas del Davallament de Jesús)
- 15 Confraria de la Mare de Déu dels Dolors (Pas de la Dolorosa)
- 16 Banda Joves Músics de Mollet del Vallès
- 17 Confraria del Sant Sepulcre
(Pas dels Perfums)
- 18 (Guàrdia del Sant Sepulcre)
(Pas del Sant Sepulcre)
- 19 Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona
- 20 Escorta a Cavall

Records de SETMANA SANTA

La Junta de Confraries de Girona, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los ha editat una sèrie d'objectes que exposa en aquesta pàgina i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'exposició de l'església dels Dolors i a la parada que s'instal·larà el dissabte 26 d'abril a la Rambla i el Divendres Sant, dia 25, a la plaça de la Catedral.

Litografies signades pels diferents autors dels Cartells de Setmana Santa.

Estoig recopilatori de tots els Pin dels diferents confraries que s'han editat.

Sobres amb matasegells oficials, concedits per la Direcció General de Correus i Telègrafs.

Figures de fang que reproduïxen els diferents confraries. Hi han figures pintades i sense pintar.
Original dissenyat per l'artista gironina Cló Avellí.

[PROGRAMA 2005]

Tradicional Concert de **DISSABTE SANT**

A CÀRREC DE LA BANDA DE MÚSICA **“LA LIRA”**
DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL DE LA ROCA DE VILAFAMÉS (Castelló)

DIRECTOR: Màxim Belenguer Seguer

DATA: 26 de març de 2005

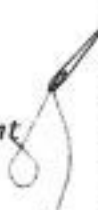
LLOC: Rambla de la Llibertat - **HORA:** A les 12 del migdia

ORGANITZEN: Junta de Confraries de
Setmana Santa de Girona i el GEIEG

COL·LABORA: Ajuntament de Girona

*el
repunt*

tot en reparacions

TOT EN REPARACIONS

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
- tapisseria
- marroquineria
- roba i complementos

CÒPIES DE CLAUS
ACCESSORIS EN VENDA
COMANDAMENTS GARATGE

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 GIRONA
(Ctra. Güell) - Zona Devesa - Tel. i Fax: 972 20 03 06

pilsa

Servei Assistència
Tècnica Oficial

- MOULINEX
- BRAUN
- UFESA
- PHILSONIC
- FAGOR
- TAURUS

- MINIMOKA
- DAIKIN
- S&P

Venda i instal·lació:
Aire condicionat
Bomba de calor

MITSUBISHI ELECTRIC

C/ Pascual i Prots, 8 Babes - Tel/Fax 972 20 66 96
17004 GIRONA

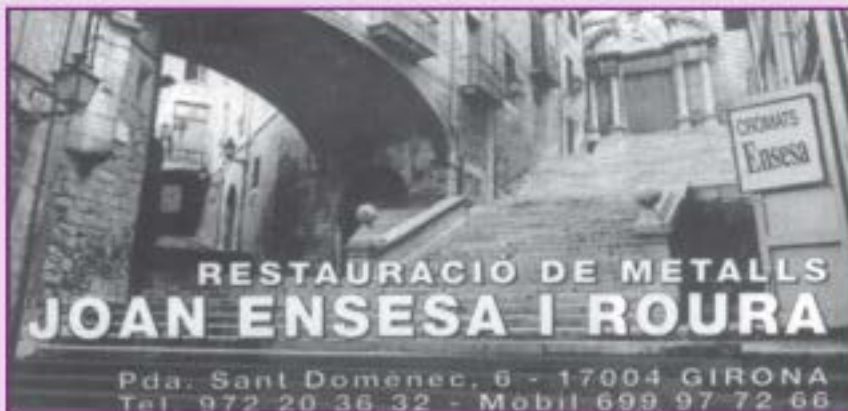
DE L'ESCALINATA MONUMENTAL
AL DE LA CATEDRAL DE GIRONA
on el suc hi esdevé nèctar
Parc
Placa de la Catedral, 9
Tel. (972) 30 30 87
17004 GIRONA

TENIM UNA CATEDRAL AL PATI

RIBUGENT
marroquineria

c/ Santa Clara, 40 - 17001 GIRONA
Tel. 972 20 33 83

RESTAURACIÓ DE METALLS
JOAN ENSESA I ROURA

Pda. Sant Domènec, 6 - 17004 GIRONA
Tel. 972 20 36 32 - Mòbil 699 97 72 66

L'àmfora
BAR-RESTAURANT

El Casal del Pernil

MENÚ ESPECIAL SETMANA SANTA

Força, 15 - Tel. 972 20 50 10
17004 GIRONA

**CRISTALLERIES
GIRONA S.A.**

100è aniversari de 1858

Ctra. Sant Feliu, 22
Tel. 972 213 816 - Fax 972 220 221
17004 GIRONA
www.cristalleriesgirona.com
info@cristalleriesgirona.com

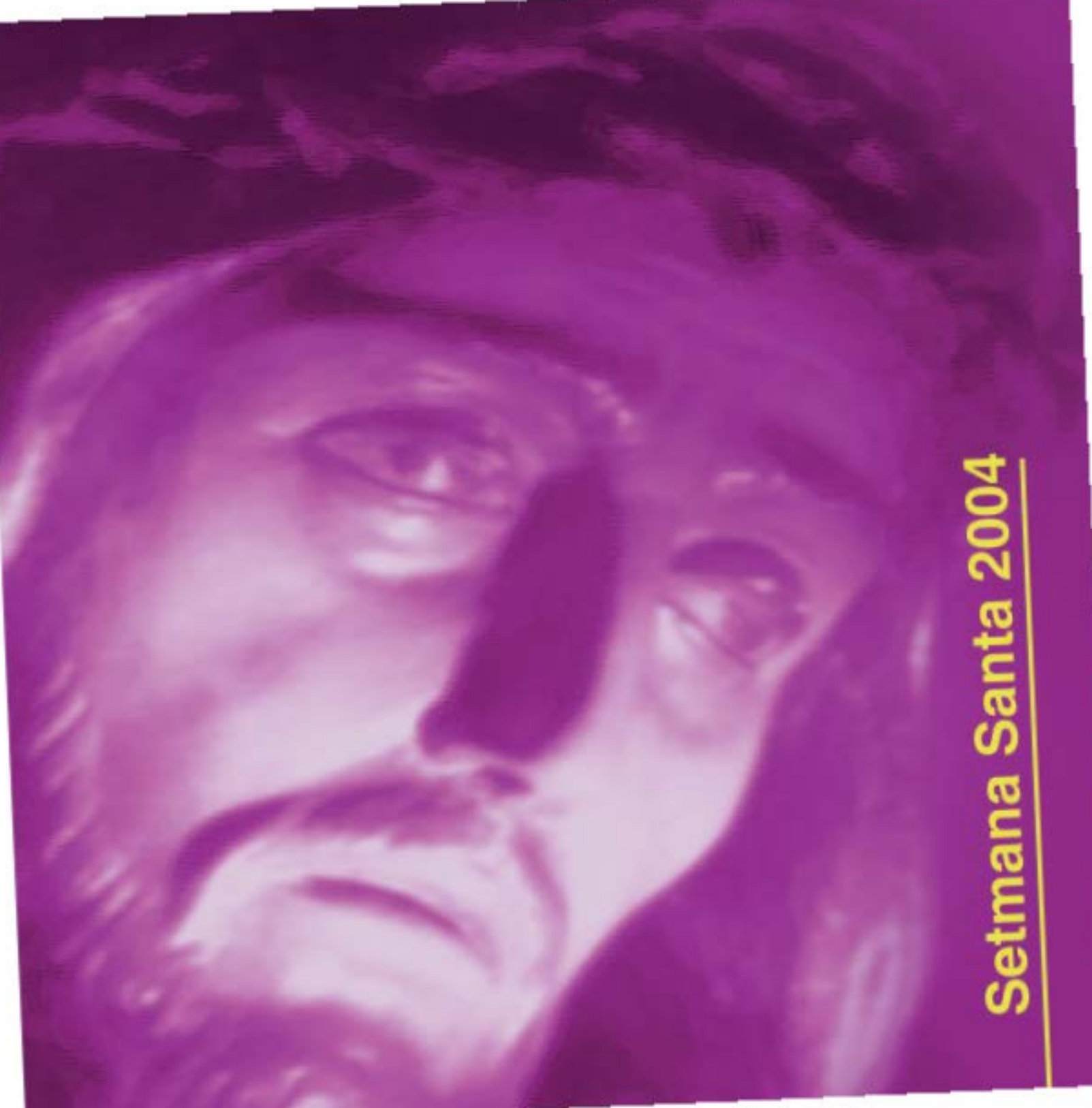
MODELAUTO

RECANVIS **QVD** **D'OCCASIO**
EL

VEHICLES D'OCCASIO

Ctra. Sant Feliu, Km 5 - 17242 QUART (Girona)
Tel. 972 46 92 13 (3 línies) Fax 972 46 90 63

Totes les marques nacionals i importades
Compravenda d'automòbils

Setmana Santa 2004

El Pregó 2004

SETMANA SANTA

En primer lloc moltes gràcies per la vostra assistència a aquest acte.

Com a creient, cap de família i fundador d'una empresa familiar, molt arrelada a Girona i a la cultura i economia de la nostra terra, intentaré correspondre a la confiança i distinció que la Junta de Confraries de Girona m'ha donat, enescollir-me com a pregoner de la Setmana Santa de Girona de 2004.

Vaig tenir prèviament la satisfacció de rebre a casa meua una comissió de la Junta de Confraries que va servir per conèixer-nos i establir una cordial relació. Després d'acceptar el repte de fer el pregó, vaig tenir la llibertat d'escollir el tema, que he basat en una breu exposició de les meves reflexions i vivències com a creient sobre temes d'actualitat relacionats amb la Setmana -importància de les famílies cristianes- i la funció d'una empresa familiar.

Com a creient

En la nostra Setmana Santa, els gironins i visitants creients recordem amb devoció i recolliment tots i cada un dels moments de la Passió, Mort i Resurrecció de nostre Senyor Jesucrist, des del sofriment de la seva Passió i Mort i el buit que ens va deixar amb la seva sepultura

fins al gran esclat d'alegria i esperança per la Resurrecció del Senyor, sens dubte l'esdeveniment més important per a l'Església i els cristians, ja que és la nostra Pasqua.

Davant la progressiva materialització i deshumanització del nostre món, una profunda reflexió sobre el significat que per als cristians té la Setmana Santa ens ha d'estimular per avançar en el creixement de la nostra vida espiritual i hem de treballar per estendre el contingut de l'Evangeli en el nostre entorn, especialment en

els llocs i ambients en què per la nostra vocació o activitat podem tenir més incidència, en especial en la família, que es el fonament de la nostra societat.

Hem de ser conscients dels problemes que tindran les noves generacions si no s'aconsegueix canviar aquesta tendència, augmentant com a mínim la qualitat humana de la nostra societat amb arrels cristianes. Sabem la dificultat que això comporta, però els creients no ens podem desanimar ja que comptem amb l'ajuda de l'Esperit Sant per aconseguir el que nosaltres per les nostres limitacions no tenim capacitat d'assolir-les sols.

Per això és necessària la unitat de tots els membres de l'Església, essent fidels al seu magisteri i a l'Evangelí i no oblidant mai el precepte "Que tots siguem u com el Pare i Jo som U".

Com a cap de família

Em permeto introduir en aquest pregó de

Setmana Santa, diverses vivències personals i familiars que per a mi han tingut un significat molt especial i una gran influència al llarg de tota la meua vida.

En primer lloc, em refereixo a l'afecte i dedicació a la família que els meus pares em varen transmetre i la seva influència en la meua formació com a persona i creient.

Vaig néixer a Girona en el si d'una família modesta, treballadora i cristiana, que amb esforços em va permetre iniciar els meus primers estudis i després el Batxillerat als Maristes de Girona, on a part dels propis coneixements acadèmics, em varen donar també una formació cristiana i mariana, formació que a poc a poc i a través de molts anys, ha anat donant els seus fruits.

Les altres vivències corresponen a fets familiars, succeïts en un llarg període de temps, gairebé 50 anys de convivència familiar. Poc després d'acabar la meua carrera em vaig casar amb la Maria Loreto, una gran persona, esposa, mare i àvia, amb la qual vaig compartir moltes afinitats i objectius comuns. Hem format una família nombrosa, de nou fills, unida i a la qual hem intentat transmetre els valors cristians i humans que vàrem rebre dels nostres pares.

Tots aquests records i vivències em refermen en la convicció que la família creient té una gran i positiva influència dins la nostra societat. Per això cal que les persones que tenen responsabilitat de govern, donin suport al dret i obligació que té la família de transmetre els seus valors i creences a les noves generacions, per formar una societat treballadora, justa i solidària.

Com a fundador d'una empresa familiar

Sóc un gran defensor de l'empresa familiar, sempre que sigui humana, justa i tingui la voluntat de preparar-se per afrontar amb èxit el seu futur.

Les empreses familiars, siguin petites, mitjanes o grans, que reuneixin en menor o major grau aquestes característiques i que tinguin la voluntat d'anar-les millorant continuament, són empreses que cal cuidar i en certa manera protegir, perquè prosperin i es multipliquin, ja que, en el futur, han de constituir la base del teixit industrial del nostre país.

Aquesta empresa familiar és social i econòmicament estabilitzadora; no és especulativa. Crea, inverteix i reparteix riquesa; crea i promou llocs de treball de tots els nivells; ajuda la família en la formació i promoció dels seus membres, si tenen els coneixements bàsics i, sobretot, la qualitat humana necessària, funcions exclusives de la família. Jo diria que entre les empreses familiars i les famílies hi ha més objectius comuns dels que a primera vista pot semblar.

L'empresa familiar ha de formar i promouir el seu personal perquè arribi a ocupar dins l'empresa el lloc que pels seus propis mèrits es mereixi. Això contribueix a humanitzar l'empresa i a ser justa a l'ajudar a la promoció professional i a l'autoestima del personal que s'ho mereix, que a la llarga han d'ésser tots.

L'empresa familiar també ocuparà en el seu mercat i entorn el lloc que pels seus propis mèrits es mereixi i un dels fets diferencials que té sobre altres tipus d'empreses és la seva ca-

pacitat per il·lusionar e integrar el seu personal amb el seu projecte d'empresa.

Voldria abans d'acomiadar-me, dir que en els 50 anys que han passat des de la creació d'aquesta empresa familiar he tingut moltes vivències experiències molt positives que han contribuït a completar la meua formació humana i professional. També he sentit la soledat d'un dirigent en el moment de prendre decisions de risc. Per això he d'agrair l'aportació i ajuda que he rebut de la meua família i la decisió i interès que han pres de continuar la missió que ens vàrem fixar els fundadors de l'empresa.

Moltes gràcies per la vostra atenció.

MANUEL XIFRA BOADA

Girona, 5 d'abril de 2004

ALARMES ANTIROBATORI

- SERVEI TÈCNIC 24 HORES
- MÀXIMA PROFESSIONALITAT

® CENTRALCONTROL 24)

- CENTRAL PRIVADA D'ALARMES

**SEGURETAT
- FIABLE -**

EMPRESA HOMOLOGADA PER DGS NÚM. 996

Saragossa, 21
Tels. 972 21 42 21 - 972 21 31 09
Fax 972 21 18 32
17003 GIRONA
www.protecseguretat.org

OR - ARGENT - RELLOTGES
i OBJECTES PER A REGAL

c/ Hortes, 10
17001 GIRONA
Telèfon 972 22 76 26

VIERNES

LLUM I SO

SONORITZACIÓ I
LLUMINOTÈCNIA PROFESSIONAL
SERVEI DE LLOGUER D'EQUIPS

c/ Carme, 123 - GIRONA
Tels. 972 20 30 43 - 972 20 21 99 - Fax 972 22 72 64

Recull de **FOTOS**

Foto 1.-
Diumenge de Rams

Foto 2.-
Pas del Davallament

Foto 3.-
Pas dels Perfums

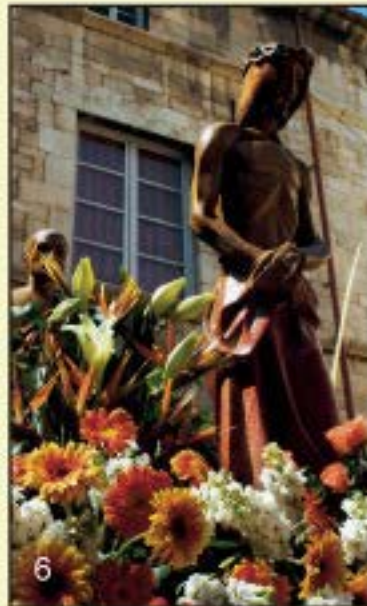
Foto 4.-
Manaies

Foto 5.-
**Àngel del Pas del
Sant Sepulcre**

Foto 6.-
Ecce Homo

Foto 7.-
La Dolorosa

”la Caixa”

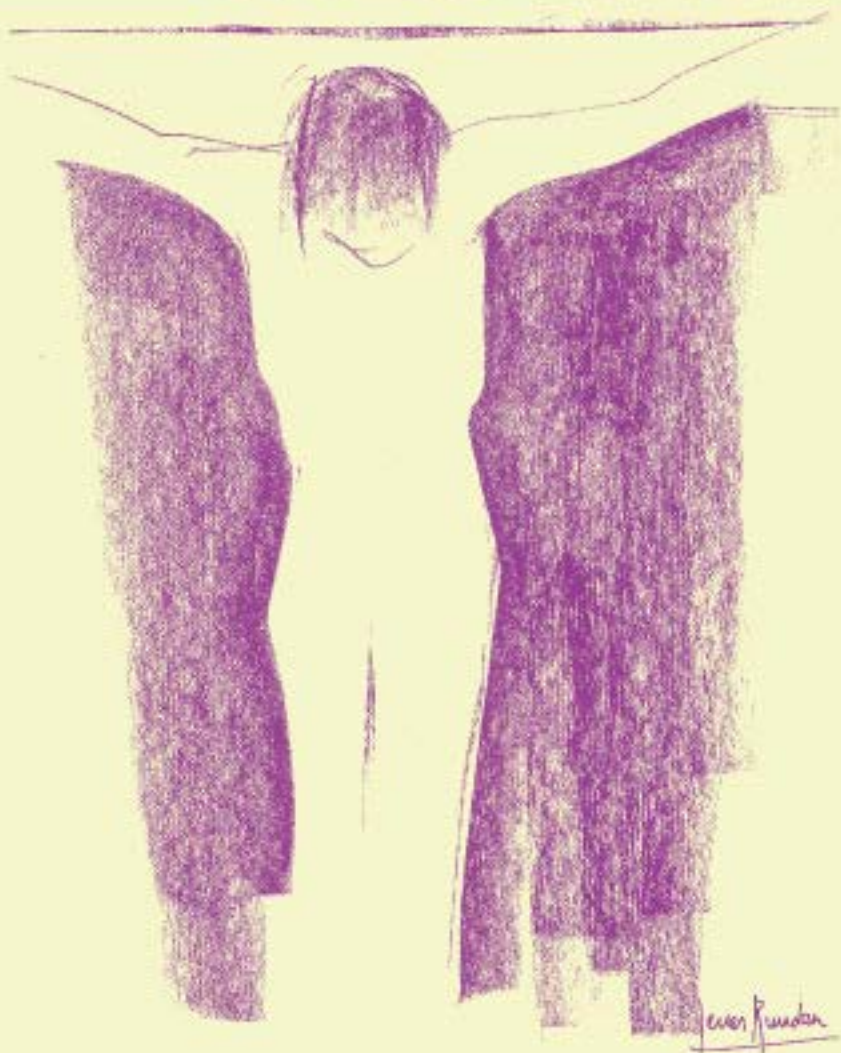

COL·LABORACIONES

[COL-LABORACIONS]

Poesia

CRESPONS DE DOL

Crespons de dol
onegen a les balconades
llàgrimes de cera
taquen l'empedrat,
la nit fa olor
d'encens i de ginesta.

El silenci acull l'agonia
del Crist crucificat.

MERCÈ FERRER I RUNDAN

L'Eucaristia, VIDA DE L'ESGLÉSIA

La Setmana Santa és la commemoració anual del Misteri Pasqual del Crist. En aquests dies sants, ens disposem a acompanyar Jesús, pas a pas, en el seu camí del Calvari (Via crucis) cap a la seva mort redemptora a la Creu, que culmina amb la joia de la triomfant Resurrecció. És justament en aquest pas de la Mort a la Vida que els qui creiem en Jesucrist hi reconeixem el fonament de la nostra salvació. Perquè és Ell mateix i només Ell, el Crist, qui ens fa passar, a tots els qui hi creiem, de la mort a la vida, de la tenebra a la llum, del pecat a la gràcia.

Aquest camí havia començat amb l'encarnació del Fill de Déu, quan l'àngel Gabriel s'adreçà de part de Déu a aquella noia de Natzaret que es deia Maria. (cf. Lc 1, 26-38). Així es complia l'antiga Escripura: "La verge tindrà un fill i li posaran per nom «Emmanuel», que vol dir: «Déu és amb nosaltres»" (cf. Is 7, 14; Mt 1, 23).

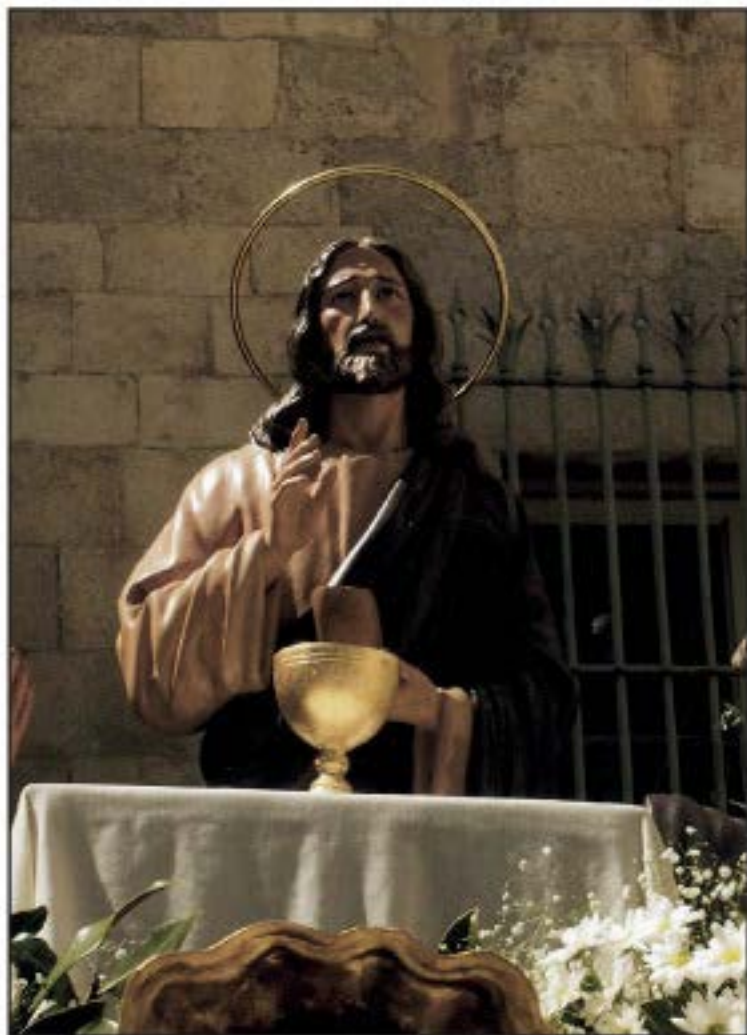
Aquell infant, que Maria duia a les entranyes en el seu llarg camí de Galilea a Judea, neix en aquella menjadora prop de Betlem, "perquè no havien trobat lloc a l'hostal" (cf. Lc 2, 1-14). "Ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit" (cf. Jn 1, 1-18). Han arribat fins i tot a "buscar el nen

per matar-lo", fet que provocarà la fugida a Egipte (cf. Mt 2, 13-23).

Un camí que no és pas un camí de roses. Més aviat un camí que desemboca en el Camí de la Creu, que aquests dies commemorem.

Però Jesús no vol deixar de ser l'«Emmanuel»: Déu amb nosaltres. I per això, abans d'iniciar pròpiament el seu camí de la Creu, ens deixa el gran sagrament de l'Eucaristia. El sant sopar, del qual fem memòria el Dijous Sant, és el punt culminant d'aquesta voluntat de romandre sempre present enmig del seu poble: "Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava" (cf. Jn 13, 1-15). La donació total a la creu anà precedida per aquella donació, profètica i permanent, en el pa i el vi de l'Eucaristia. El pa partit i compartit "és el meu cos entregat per a vosaltres" i el calze ple de vi "és el calze de la meua sang vessada per a vosaltres" (cf. Mt 26, 26-30). Donació extrema i promesa de salvació: "Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre" (Jn 6, 51).

En aquest **Any de l'Eucaristia**, visquem la

Setmana Santa centrats en aquest Misteri de Fe. Tant de bo que trobéssim una estona per rellegir l'encíclica "L'Església viu de l'Eucaristia", publicada el Dijous Sant de 2003. El sant Pare hi afirma: "L'Església viu de l'Eucaristia. Aquesta veritat no expressa solament una experiència

quotidiana de fe, sinó que sintetitza el nucli del misteri de l'Església. Aquesta experimenta amb alegria com s'acompleix continuament, en múltiples formes, la promesa del Senyor: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20) i en la sagrada Eucaristia, amb la transformació del pa i el vi en el cos i en la sang del Senyor, s'alegra d'aquesta presència amb una intensitat única. Des que amb la Pentecosta, l'Església, Poble de la Nova Aliança, ha començat la seva peregrinació cap a la pàtria celestial, aquest Sagrament diví m'ha marcat els dies i els ha omplert d'esperança confiada" (cf. *Ecclesia de Eucharistia*, 1).

Tant de bo també nosaltres sapiquem trobar en l'Eucaristia aquesta força, vida de l'Església, per viure els moments difícils. Com a Getsemani: «No heu estat capaços de vetllar una hora amb mi? Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació» (cf. Mt 26,40-41).

Segueix dient el sant Pare: "L'hora de la nostra redempció. Jesús, encara que sotmès a una prova terrible, no defuig la seva «hora»: «Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora!» (Jn 12,27). Vol que els deixebles l'hi acompanyin i, tanmateix, ha d'experimentar la solitud i l'abandó. Només Joan

romandrà al peu de la Creu, al costat de Maria i de les dones pietoses. L'agonia a Getsemaní ha estat la introducció a l'agonia de la Creu del Divendres Sant. L'hora santa, l'hora de la redempció del món. Quan se celebra l'Eucaristia davant la tomba de Jesús, a Jerusalem, es retorna de manera gairebé tangible a la seva «hora», l'hora de la creu i de la glorificació. En aquell lloc i en aquella hora torna espiritualment tot prevere quan celebra la Santa Missa, juntament amb la comunitat cristiana que hi participa" (cf. *Ecclesia de Eucharistia*, 4).

I nosaltres acompanyarem, el Divendres Sant, primer a les esglésies i després pels carrers en processó, la santa Creu. I cantarem el *Crec en un Déu*: «Fou crucificat, mort i sepultat, davallà als inferns. Ressuscità al tercer dia d'entre els morts». En les paraules de la professió de fe ressonen les paraules de la contemplació i la proclamació: «Mireu l'arbre de la Creu on morí el salvador del món. Veniu i adorem-lo.» Aquesta és la invitació que l'Església fa a tots en la tarda del Divendres Sant. (cf. *Ecclesia de Eucharistia*, 4). "En el «memorial» del Calvari és present tot el que Crist ha portat a terme en la seva passió i mort. Per tant, no hi manca el que Crist ha fet també amb la seva Mare per a benefici nostre. En efecte, la confia al deixeble estimat i, en ell, li lliura cadascun de nosaltres: «Aquí tens el teu fill!». Igualment diu també a tots nosaltres: «Aquí tens la teva mare!» (cf. Jn 19,26.27)". (cf. *Ecclesia de Eucharistia*, 56).

I és en l'Eucaristia Pasqual, i en cada eucaristia, que repetim: «Anunciem la vostra mort, confes-

sem la vostra resurrecció, esperem el vostre retorn, Senyor Jesús!». De fet fem una professió de fe en la resurrecció del Crist, de qui esperem que ens salvarà.

La fe en l'Eucaristia és al centre de la vida de l'Església. I la mateixa Eucaristia és la font de la vida de l'Església. Que tot el que cada Setmana Santa fem i contemplem ens porti a l'Eucaristia on trobem el "veritable Cos de Crist, aquell que va néixer de Maria, aquell que per nosaltres fou immolat a la creu, aquell que del seu costat en rajà sang i aigua":

*Ave Verum Corpus natum de Maria Virgine,
Vere passum immolatum in cruce pro homine;
cuius latus perforatum aqua fluxit et sanguine,
Esto nobis praegustatum in mortis examine,
O Iesu dulcis! O Iesu pie! O Iesu Fili Mariae.
Amen.*

Per Mn. JOAN BABURÉS I NOGUER,
canonge, arxiprest de la Catedral de Girona,
consiliari de la Junta de Confraries

El cant DEL GALL

Quan jo era petit, a la processó de Setmana Santa de Girona es passejava una creu amb tot d'objectes estranys i heterogenis. En deien "la creu dels impropis". En aquesta creu hi havia un sol i una lluna, un parell d'escales, una llança, un assot, una canya amb una esponja al capdamunt, una corona d'espines, tres claus, una bossa de cuir -cal suposar que amb trenta monedes de plata a dins-, un barrilet amb uns daus, un drap amb una cara pintada i un gall... No sé si me'n descurdo cap. Era una combinació fascinant. Llavors, tothom sabia que es tractava de signes de la passió de Crist. D'un discurs objectual, diríem ara. D'un complexíssim poema-objecte -de fet, all, l'avantguarda no ha inventat res de res-. Per a un nen sensible als significats de les coses, aquella creu era un resum meravellós de les històries que havíem sentit explicar tantes i tantes vegades.

La lluna era la de Nissan, la lluna plena que marcava la pasqua dels jueus i ara la nostra. El sol era aquell sol que s'havia amagat, entenebrint el món, aquell Divendres Sant a les tres de la tarda. L'assot era el de la flagel·lació i la corona d'espines la de la humiliant coronació del Rei dels Jueus. El drap amb la Santa Faç -així se'n deia- era aquell drap de pietat amb què la

Verònica havia elxugat la sang i la pols i les escopinades de la cara del Reu. La bossa de cuir era la paga de Judes. El barrilet amb els daus era el d'aquells soldats romans que es van jugar la túnica inconsútil del Nu. La llança, la que va fer brollar sang i aigua. Les dues escales, les que van fer servir Josep d'Arimatea i altres amics del Mort per baixar el cos de la creu. I el gall, aquell gall que, quan va cantar, va fer vessar un riu de llàgrimes a Pere.

No sé el perquè, però el gall era, de tots els impropis, el que més m'agradava. Potser perquè estava relacionat amb una història profunda d'amor i negació. De confiança decebuda i de penediment. Aquelles llàgrimes que van brollar de la Pedra -Pere vol dir pedra- eren el signe de l'única possibilitat de dissolució de la culpa; llàgrimes humanes, fluides, que s'enduen la por i la mesquinesa, i que són el vehicle del perdó. Com més tumultuoses les llàgrimes, com més apassionades, com més amargues, més fàcilment arriba el perdó.

Tots quatre evangelistes narren la història i ho fan pràcticament igual. Només Marc se'n desmarca una mica en la fórmula. Els altres tres diuen que Jesús, davant d'un Pere que fardava de la seva fidelitat, li va dir: "Abans no cantí el

gall, m'hauràs negat tres vegades". Marc, en canvi, ho escriu així: "Abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres vegades". Literàriament, Marc em sembla, en aquest punt, el més eficaç. Tots quatre estan d'acord que Pere havia de negar Jesús tres vegades, és a dir, que no seria pas una negació, com si diguéssim, per sortir del pas, casual. No. Una, dues i tres. Perquè quedés ben clar. Abans no cantí el gall s'ha d'entendre per abans que comenci a cantar, és a dir, al primer quiquiriquic. Marc, però, fa dir a Jesús que Pere el negarà abans que el gall cantí dues vegades. Quan un gall comença a cantar, sempre el segueix un altre. I el primer hi torna i s'hi afegeix un tercer... És a dir, que em sembla que l'especificació de les dues vegades només té una finalitat: posar èmfasi en les tres de la negació. No dues, com el gall, no; tu, tres. Un recurs literari.

Més tard, quan Pere, interpel·lat per la minyona del gran sacerdot, nega i nega i nega, Joan,

Mateu i Lluc afegeixen: "A l'instant va cantar el gall". Marc, bon escriptor, és coherent amb el que ha escrit abans i diu: "A l'instant va cantar el gall per segona vegada". Després, Joan calla i va a una altra cosa. Només els altres tres parlen de les llàgrimes. Marc diu: "I va esclatar en plors". Els altres dos, Mateu i Lluc, coincideixen paraula per paraula en la mateixa expressió: "I així que va ser fora, va plorar amargament". Marc posa el seu èmfasi en l'esclat, en l'apassionament de Pere, en la seva espontaneïtat. Els altres dos, en la qualitat de les llàgrimes. Les narracions, és clar, es complementen i les podem recordar totes en la senzilla imatge d'un gall.

Quan el gall cantí -si és que encara cantava aquesta matinada, sabrem vessar, com a mínim, una llàgrima?

NARCÍS COMADIRA

Setmana Santa a Girona, TRADICIÓ I SENSACIÓ...

Deixeu-me començar aquesta col·laboració pel final. És a dir, pels agraïments. A tots aquells que, gairebé sense conèixer-me en aquell moment, van fer possible que jo tingués la coneixença i la informació per fer ús del vostre espai i així arribar a vosaltres amb el sentiment. Als germans Pere i Josep de la Barrera Geli, que van fer d'amfitrions, al costat de la Confraria de la Santa Faç. A en Miquel i la Silvia Teixidor, proporcionant-me tota mena d'informació. A en Miquel Izquierdo, que us ha convençut perquè jo pugui dirigir-me a vosaltres. A vosaltres, la Junta de Confraries, per fer un acte de fe el meu treball. A vosaltres, confreres i confraries que feu possible, any rere any, reviure un bocí de la nostra història. Al públic, que dóna la majestuositat que aquest acte requereix.

Ara, breument, em presento. Per qüestions professionals he estat traslladat a Girona. Després de trenta-vuit anys he tornat a la Immortal Gerunda, ja que el 1970 vaig cursar estudis aquí. He fet bona la dita de "Girona m'enamora". Viure de nou, amb el prisma i la pàtina que donen els anys, una celebració amb què jo a la meva joventut per circumstàncies vaig estar molt entroncat, renoven una sensació de mediació.

La preparació del moment.

Cap a la catedral. Carrers plens de gent. Impossibile de passar. A la descoberta del lloc idoni per aclaparar totes les sensacions. Els penitents. Massa lluny del seu lloc d'emplaçament. Corregudes. Els manaiés. Lluentors i uniformitat. Fortalesa. Els Passos. Situats, estàtics, esperen pacients, però amb el convenciment de convertir-se en el centre de totes les mirades. En un no-res. Fred i espera. Setmana Santa. Caminar entre Passos. Records religiosos. Salutacions i encaixades. La gent es fa lloc. Fred i espera. Setmana Santa.

Enfosquir l'ambient. Comença.

Escalinata de la catedral. Els manaies. Ritme i força. Disciplina i formació. Dissipen pensaments anteriors. És el moment. Silenci. Recolliment. Religiositat. Expectació. La seva cadència inicia la catarsi.

Una a una, suaument, com a contrapunt de l'anterior, una a una les confraries, amb el xiuxieig de la vesta fan amb recolliment el descens de les escales per trobar-se amb el seu pas. Gent coberta que dóna forma a un sofriment, a un pensament.

Els Passos. Pesants, per la carrega d'història que porten, es deixen dur per la ciutat. Lents, majestàtics, amb el poder que dóna el que representen. Reviure una efemèride que ha marcat l'esdevenir cultural de tota la societat.

Carrers plens. Creients i espectadors. Rememoren el que deuria haver passat aquell mateix

dia, ara fa dos mil·lennis. Uns que el coneixien i adoraven. Altres que no sabien què passava.

La processó continua. El pas dels penitents, amb la serenor de l'espiritualitat. El ritme dels manaies, amb la realitat de l'ésser viu. Són les aigües del riu. Les seves ribes, la gent que mira i admira una tradició.

La Guàrdia del Sant Sepulcre i la Junta de Confraries formada per membres de cada Confraria, anuncia el final del sofriment com a persona. I dóna pas a la seva glorificació. La música, ritmes sacres, que inviten a acompanyar amb introspecció tots els moments que es viuen com a nous i es reviu com a història. Permeteu-me una llicència. Recordar des d'aquestes línies el mestre Antonio Machado, que va immortalitzar La Saeta i ara descansa en una terra que ja no la sent.

Les tradicions són els fonaments de la nostra història.

ANTOLINO-GABRIEL LARA CABREJAS

Periodista i fotògraf

Un viacrucis pel CEMENTIRI DE GIRONA (1852)

En uns temps que ja ens semblen molt llunyans, entre les principals manifestacions religioses de la Quaresma i de Setmana Santa, sobresortien les representacions de les passions, els concerts de música sacra, els sermons de vena barroca, els exercicis espirituals, les processons, la pràctica del Viacrucis, etc. A Girona, els diumenges a la tarda, durant la Quaresma, una multitud de fidels seguia el camí de Sant Daniel, anomenat també de les Creus o del Calvari. Molts pobles de Catalunya tenen també un puig anomenat Calvari, on es feien processons i altres actes religiosos en record del lloc del Gòlgota. En una primera època s'anava fins a una capella que es trobava entre les restes del

fort del Calvari; després es va variar un xic l'emplaçament. El seguici, organitzat d'antic per l'ordre de terciaris de Sant Francesc, havia sortit de Sant Pere de Galligants, més tard de Sant Lluç. En altres ocasions marxava de l'església de Sant Feliu, i també des de la Catedral. La tarda del mateix diumenge de Passió se celebrava un Viacrucis que tenia caràcter extraordinari. Diversos escriptors i cronistes gironins com ara J. Gibert en la seva magnífica panoràmica *Girona* (1956), han glossat aquesta pràctica pietosa. Ara recordo amb fruïció Prudenci Bertrana que a la seva novel·la "*El Vagabund*", inclosa a la trilogia *Entre la terra i els núvols*, narra com Innocenci feia aquella "pujada pedregosa al cal-

vari", acompanyat d'un escamot d'homes i dones que pujaven per aquella filera de capelles arrencades. El cronista de la ciutat Enric Mirambell i Belloc, en el seu llibre *Girona, entre la història i l'actualitat* (Ajuntament de Girona, 1990) hi va incloure al capítol "La Quaresma" una explicació d'aquestes funcions extraordinàries en un moment en què es deixaven de celebrar tota mena d'espectacles públics, quan el primer somriure primaveral convidava a sortir. Com que gairebé no hi havia vida associativa i les diades festives es feien més llargues i feixugues, era costum visitar els monuments, assistir a les moltes activitats que l'església, confraries i associacions organitzaven per Quaresma i Setmana Santa. Aquestes manifestacions tingueren encara un gran predicament en els primers anys de la postguerra.

Avui, però, volem comentar una pràctica del Viacrucis, molt poc coneguda: que l'any 1852, se celebrava dintre del cementiri municipal de Girona, que pel que sabem no feia massa que s'havia inaugurat. Desconec si es tractava d'una solemnitat arrelada en la societat gironina de l'època o bé d'un fet puntual. El cert és que perquè

els fidels poguessin seguir l'acte, la sagristia del Cementiri va fer editar un llibret commemoratiu que hem pogut consultar per aquesta avinentesa. El volum, que amaga el nom del seu autor, duu per títol: *Estacions del Sant Via-Crucis, compostas particularment per ferse en lo cementiri de la ciutat de Gerona. Es propietat de la Sacristia del Campo Santo*, Gerona (Imprenta de la viuda y filla de Figaró, 1852, 56 pàgs). No dona massa clarícies de com s'organitzava l'acte, ni quin era el recorregut dels assistents a les catorze estacions dintre del clos sagrat, ni qui encapçalava aquesta processó itinerant amb imatges o sense. El llibre recull les oracions, els parenostres i avemaries per preparar-se per a l'exercici de les estacions, que algun orador devia declamar durant la funció. Hi figuren també les greus meditacions, en prosa i vers, corresponents a cada parada. Van encapçalades per unes petites xilografies al·lusives al moment del camí, d'execució popular, que possiblement pertanyen a un fons secular, repartit per moltes impremtes de la ciutat, conegudes posteriorment per "xilografies gironines", que serveixen per il·luminar visualment cada esta-

ció. En algunes esglésies encara es poden veure petits quadres que il·lustren cada situació. El llibre conté també una extensa meditació que es feia a la capella del cementiri en el dia de la commemoració dels difunts. En un darrer apartat hi podem llegir en castellà: *Cinco meditaciones muy provechosas para el cristiano*.

En fer aquest acte dintre del cementiri hom posava especial èmfasi a recordar els germans i els difunts sepultats en aquest recinte, a imatge i semblança del cos del Redemptor. Un altre tema recurrent eren les sovintejades referències al purgatori. El cementiri no deixava de ser un altre lloc de trànsit, on els mortals que no havien aconseguit la gràcia purgaven, en cos i ànima, les faltes fins el dia del Judici Final. Així ho recorda: *La meditació per fer-se en la capella del campo santo, lo dia de la commemoració dels difunts*:

Lo Altíssim té decretat
que tot home deu morir,
per a gosar o sufrir
después de ser judicat.

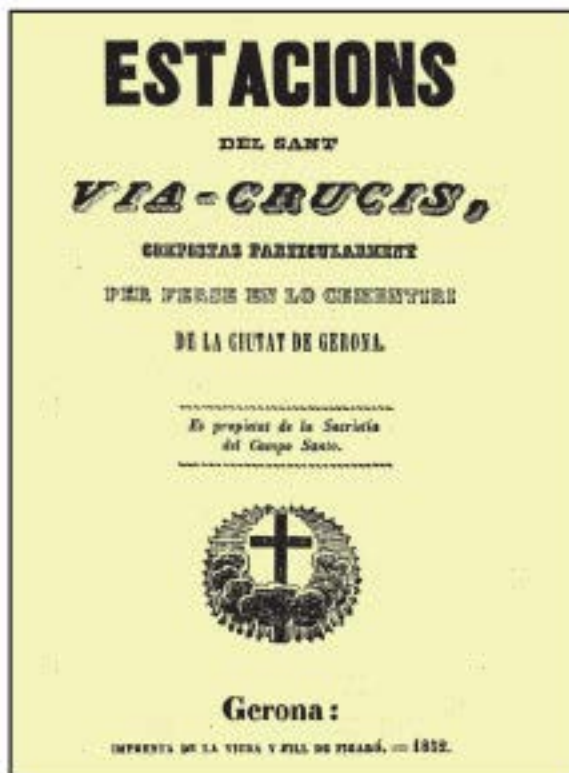
I afegeix més endavant:

“Siau sol·licitos sempre en afavorir a las ànimas de vostres germans sepultats en est funebre cementiri y detingudas en lo Purgatori, especialment a las de vostre major obligació, en tot quant permètian vostras forsas y possibilitats: «A est lloch veniu christians/ per a rómprer las cadenas,/ y aliviar las duras penas/ de vostres pobres germans».

Il·lustrem aquesta breu nota amb la fidel transcripció de les catorze quartetes que es

recitaven en aquest acte i que recorden el camí de la creu al llarg del Viacrucis gironí, que possiblement es feia per l'avinguda principal del recinte fins a arribar a la capella del Cementiri. Foren escrites, amb una certa gràcia i domini de la retòrica del primer vuit-cents, per un autor anònim, potser el mateix que va redactar el fulletó. Les quartetes són combinacions de quatre versos, d'art menor, amb les quals, en èpoques pretèrites, es versificaven fets circumstancials: epigrames, madrigals, epitafis, refranys, inscripcions satíriques, corrandes, oracions, etc.

PEP VILA

PRIMERA ESTACIÓ

A mort fou sentenciat
lo divino Redemptor,
cedint al judaich damor
lo president Pons Pilat.

Oració

Nostras culpas tots ploram,
nos pesa de haber pecat;
misericòrdia y pietat
de vós Jesús imploram.
Anyadim també de cor
que per sempre sia alabada
la passió y mort sagrada
del divino Redemptor.

SEGONA ESTACIÓ

Lo lloch se vos representa
ahont Jesús amantíssim
de la creu lo pes gravíssim
sobre sos muscles sustenta.

TERCERA ESTACIÓ

Dèbil, flach y sens valor
ab la creu ja carregat
cau en terra atropellat
Jesu-Crist lo Salvador.

QUARTA ESTACIÓ

Veu Jesús sa Mare amada
en lo carrer de amargura,
que lo mira ab gran ternura
de viu dolor penetrada.

QUINTA ESTACIÓ

Tement que al pes de la creu
no se'ls morís lo Senyor,
li dónan per adjutor
a Simon lo Cirineu.

SEXTA ESTACIÓ

Lo rostro diví y sagrat
la Verònica abugà
ab sa toca, y li quedà
de Déu lo rostro estampat.

SÈPTIMA ESTACIÓ

Caigué segona vegada
Jesús de forsas fallat,
no podent ja fatigat
suportar creu tan pesada.

OCTAVA ESTACIÓ

Consola Jesús pacient
a unas donas piadosas,
que sensibles y amorosas
ploràban amargament.

NONA ESTACIÓ

Cau Jesús, Pare amorós,
per la tercera vegada,
pues no pot creu tan pesada
portar ja son dèbil cos.

DÈCIMA ESTACIÓ

Cuant a Jesús despullaren
per ser en creu davat
vinagre ab lo fel mesclat
a veurer [beurer] li predsaren. [obligaren]

UNDÈCIMA ESTACIÓ

A son Fill divíno veu,
amb lo cor de amargura,
sa Mare sensible y pura
quant fou clavet en la creu.

DUODÈCIMA ESTACIÓ

Jesús ja crucificat,
fou la santa creu alsada
y de colp precipitada
de una roca en lo forat.

TERCIADÈCIMA ESTACIÓ

De la santa creu baixat
lo cos sagrat del Senyor,
en sos brasos ab viu plor
lo té sa Mare apretat.

CUARTADÈCIMA ESTACIÓ

De Jesús lo Redemptor
lo cos sa Mare entregà,
son enterro presència
traspasada de dolor.

El cinema i SETMANA SANTA

Hi ha tota una generació que vam viure la Setmana Santa orfes de cinema.

M'explicaré. En el nostre país, per la repressió franquista (que va ser molta i forta) durant els dies de Setmana Santa tenien molta influència els actes religiosos i la devoció a la fe catòlica. Per aquest motiu, tots els actes de caire festiu eren suprimits. A totes les emissores de ràdio eliminaven la programació habitual i es dedicaven a posar música clàssica (o seriosa (?)) que era un martiri per a molts i una delícia per a uns privilegiats, perquè era pràcticament l'única època en què podien escoltar la seva música predilecta. Quan va arribar la televisió, doncs el mateix: programes religiosos, reportatges sobre Terra Santa, sobre el Papa, retransmissió de totes les processons que es feien al país i moltes misses i alguna pel·li de caire religiós. També les sales de ball i més tard les "discoteques" eren tancades a pany i clau. Amb tot això, els cinemes tancaven o es dedicaven a fer pel·lícules de caire religiós (de romans, sobre la vida de Jesús, d'algun profeta, d'una santa, d'aparicions de la Mare de Déu...).

La veritat, però, que en el meu cas, ja m'anaven bé aquelles pel·lis, sobretot les americanes (que

hi posaven més imaginació i fantasia) especialment les grans produccions.

Pel·lícules que ara moltes d'elles les tinc a la meua videoteca particular: *Barrabas* (EE.UU.-Itàlia 1962, de Richard Fleischer, amb Anthony Quinn, Vittorio Gassman, Silvana Mangano); *Rey de Reyes* (EE.UU., de Nicholas Ray, 1961, amb Jeffrey Hunter, Robert Ryan, Carmen Sevilla, rodada a Espanya); *Ben-Hur* (EE.UU., 1959, de William Wyler, amb Charlton Heston, Stephen Boyd, Jack Hawkins, Hara Hayaret). D'altres com *La Bíblia* (EE.UU.-Itàlia, de John Huston, amb George C. Scott, John Huston, Ava Gardner, Peter O'Toole); *El beso de Judas* (Espanya, 1954, de Rafael Gil, amb Rafael Rivelles, Francisco Rabal, Gerard Tichy, Fernando Sancho); *El Judas* (Espanya 1952, d'Ignacio F. Iquino, amb Antonio Vilar, Manuel Gas, Maria Rosa Formaguera -en aquella època se'n va fer una versió en català-) *La historia mas grande jamás contada* (EE.UU., 1965, de George Stevens, amb Max Von Sydow, Charlton Heston, Van Heflin, John Wayne); *Los Diez Mandamientos* (EE.UU., 1956, de Cecil B. De Mille, amb Charlton Heston, Yul Brinner, Anne Baxter, Edward G. Robinson); l'exemplar *El Evangelio según San Mateo* (Itàlia, 1964, de

Pier Paolo Passolini, amb Enrique Irazoqui, Margherite Caruso, Susana Passolini). El musical que llavors va passar a la pantalla, *Jesucristo Superstar* (EE.UU., 1973), de Norman Jewinson, amb Ted Neely, Carl Anderson) o la llarguíssima *Jesús de Nazareth* (Itàlia-GB, 1977, de Franco Zaffirelli, amb Robert Powell, Anne Bancroft, Ernerst Borgine). Més recentment hem pogut veure les versions (polèmiques pel seu atreviment o pel seu conservadorisme) de Martin Scorsese *La última tentación de Cristo* (EE.UU., 1988, amb Willem Dafoe, Harvey Keitel, Barbara Hershey), que encara hi ha algun lloc on no es pot projectar, o la de Mel Gibson, *Passion* (EE.UU., 2002) que és alabada pels més conservadors i atacada pel seu antisemitisme, integriste i violència.

Tornant a la nostra Setmana Santa dels vells temps, si la setmana era grisa i fosca cinematogràficament parlant, el diumenge de resurrecció es vivia realment i intensament la resurrecció: tornava la llum, tornava el cinema, tornava l'espectacle i s'aprofitava per fer les grans estrenes de la temporada. Havia passat la setmana d'abstinència.

Amb la mort del dictador es va tornar a la normalitat. La Setmana Santa va anar perdent influència dins la nostra societat i els cinemes projectaven pel·lícules "normals". També es van perdre les grans estrenes dels diumenges de resurrecció, ja que les multinacionals van anar dominant les empreses exhibidores i ara les grans estrenes es fan quan a elles els interessa.

A la televisió, durant aquests dies, també es va

tornar a la normalitat, però encara alguna vegada aprofiten per passar aquelles pel·lis. Tot i que una vegada, no fa gaires anys, un Dijous Sant, "tevetrés" va programar la "maleïda" i perseguida per la censura i l'església, "Gilda", amb bufetada inclosa.

Actualment, la Setmana Santa tothom la viu com vol. Alguns aprofiten per fer una setmana de vacances, per mviatjar o esquiar. D'altres, la viuen segons la seva fe i, també, en algun indret, s'ha convertit en una setmana folklòrica turística.

Són altres temps, però molt més tolerants, ja que tothom la viu i la passa segons la seva manera de viure i les seves conviccions i, sobretot, amb llibertat.

Rosell *electrònica*

c/ Pau Birol, 16 - 17005 **GIRONA** - Tel. 972 40 70 07 - Fax 972 40 60 20

[COL-LABORACIONS]

Girona, L'ÍNTIMA

El 24 de juliol de l'any 1923 apareixia en el diari *La Publicitat* un article d'Antoni Rovira i Virgili en què, després d'afirmar que "Seria interessant catalogar espiritualment les ciutats i viles de Catalunya, posant de cadascuna l'adjectiu més adequat a la respectiva natura", atribueix a Girona el qualificatiu d'"intima".

I li atorga aquesta condició per motius varis: pels carrers estrets, per les voltes genuïnes, per les cases hospitalàries, per les arbredes protectores, per la immensa presència de la Catedral, pel tracte sincer de la gent...

Avui, vuit dècades després, malgrat els canvis -els molts canvis- haguts, ens plau, a tots plegats, poder-li continuar donant aquesta mateixa categoria.

Si, amb aquells ulls que ens permeten penetrar en l'essència de les coses, contemplem Girona des d'una imaginària talaia, la veïem com una ciutat que no para de créixer, però que continua essent propera a la gent; que està d'allò més enfeïnada, però que té ben viu el calli de la humanitat; que conserva els seus vestits tradicionals, però que no gira l'esquena a la modernitat; que se sent orgullosa del passat històric, però que no tem l'horitzó dels anys venidors...

Si, amb la mateixa mirada lluminosa, volem lle-

gir Girona des de l'interior, des dels carrers i places, des dels jardins i parcs, copsem les ombres retallades i amables d'uns arbres amicals; retornem la mirada a uns edificis que tenen la saba sempre tendra i plena de vigor; percebem la intensitat del foc familiar que escalfa l'interior de les llars; gaudim d'una àmplia gamma de converses que fan navegables les vivències de cada dia, prenem consciència de formar part d'una ciutat que ha sabut fer conjoinable la diversitat amb l'arrelament.

Les dues Girones, l'antiga i la nova; la del carrer de la Força i la del carrer Emili Grahit; la del passeig arqueològic i la del parc del Migdia; la de la Rambla i la de les superfícies comercials... sembla que es contrabalancin, sembla que ens estirin amb delicadesa perquè trobem el nostre lloc, el nostre espai en una Girona que, gràcies a la implicació de tots, ha de ser capaç d'assumir amb decisió els grans reptes del segle XXI.

Hi ha una fórmula infalible per a prendre el pols a una població: el caminar de la gent. Els passos dels vianants ens indiquen tostemps el ritme en què viu la ciutat: són els batecs d'un cor gegantí. I els batecs són prou ràpids per mostrar que hi ha acumulació d'inquietuds, d'il·lusions, de vida; però, alhora, prou reposats per mostrar que es viu amb serenitat, amb aquella serenitat que permet subjectar les hores i els dies a fi de poder desar els llençols del pas del temps en els armaris de la història.

El diccionari defineix el mot "íntim" amb unes paraules que s'adapten de manera perfecta als focus de complicitat que projecta la ciutat: "de ben endins, que ateny el fons, en estret contacte".

Girona és una ciutat que es fa estimar. Però precisament per això, cal que mai no perdi el senyal vistent i singular de la seva intimitat.

MUNTADA ADVOCATS

JOAN Bta. MUNTADA i BATLLE

Advocat

Agent de la Propietat Immobiliària - Administrador de Finques

JOAN Bta. MUNTADA i ARTILES

Advocat

Agent de la Propietat Immobiliària - Gestor Administratiu

RAMON MUNTADA i ARTILES

Advocat

c/ Nav, 27, prol. - Tel. 972 20 04 34 - 972 20 08 87 - Fax 972 41 18 01
e-mail: muntada@bbnet.com - 17001 GIRONA

COMAS

JUERIA - BELLOTERIA

Av. Sant Francesc, 14 - Tel. 972 21 85 27 - 17001 GIRONA

c/ Pare Lluís Rodes, 19 - Tel. 972 84 07 17

17430 SANTA COLOMA DE FARNERS

c/ Major, 83 17190 SALT

IMPREMTA PAGÈS, SA

**Paper per
a ordinador
Impressió Òfset
Cartelleria
Disseny Gràfic
Preimpresió
Troquelats
Plastificats
Plegats**

c/ Can Planes - Paratge Ca N'Aulet, s/n
17160 ANGLÈS (Girona)
Tel. 972 42 01 07* (3 línies)
Fax 972 42 22 67
pages@impremapages.com

Hotel Carlemany

- El Restaurant el Pati Verd li ofereix cuina de temporada en un entorn especial.
- Menú migdia. Dies laborables 17,50 euros + IVA
- Menú temporada 29,00 euros + IVA

Cèntric

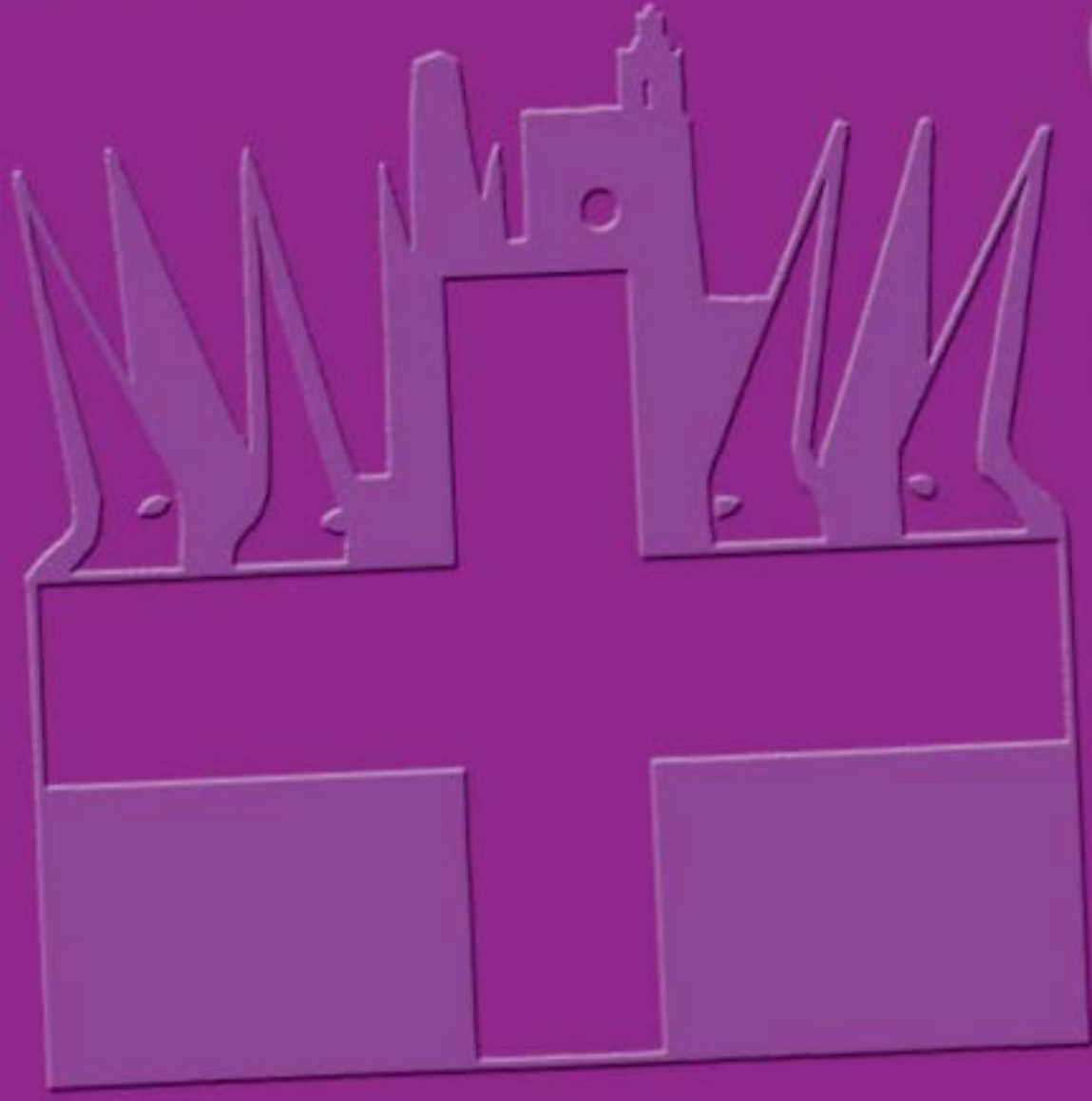
Plaça Miquel Santaló
17002 Girona
Tel. 972 21 12 12
www.carlemany.es

de girona
RESTAURANT

Centre d'Estudis de la

Setmana Santa

G I R O N A

El culte a la **MARE DE DÉU DELS DOLORS**

INICI DEL CULTE ALS DOLORS DE LA VERGE

La major difusió al culte dels dolors de la Mare de Déu es degué a la fundació de l'orde dels Servents de Maria a Florència el 1233. Els servites arribaren a Catalunya abans de 1340 portant amb ells aquest culte, que a Girona es centrà bàsicament a la catedral, on el 1377 es creà un benefici que comportà un culte i una capella. Durant molt temps aquest culte es mantingué invariable fins al segle XVI, que la capella es converteix en sala capitular, i a finals del segle XVII es reinicia amb la creació de la Congregació dels Dolors i una capella a la Seu.

LA CRISI RELIGIOSA DEL SEGLE XVI

La reforma protestant qualificà el culte a les imatges d'idolatria, i va sorgir un corrent iconoclasta, que sobretot després del Concili de Trento va provocar una reacció de veneració dels catòlics per allò que els protestants ultratjaven: el culte a Crist, a la Verge i als ants. Es multiplicà el culte a la Verge, i l'art es desenvolupà dins una magnificència ornamental que malgrat tot es mantingué dins l'adequat "decoro". La reforma que va voler destruir les imatges, les multiplicà i estimulà l'art catòlic i amb ell tot el culte.

SEGONA ONADA DEL CULTE ALS DOLORS DE GIRONA

A principis del segle XVII arriba una segona onada de servites a Girona i, tot i que no s'estableixen a la ciutat, es funda la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

EL CULTE A LA CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Fundació de la Congregació i creació de la Capella dels Dolors

La Congregació dels Dolors de Girona fou fundada i erigida canònicament el 22 de juny de 1687 a petició del Provincial de l'Orde dels Servites, Amadeu Valls, i acceptada pel Bisbe de Girona, Miquel Pontich. És elegit corrector amb potestat per beneir i vestir hàbits i donar facultat a altres per fer-ho el canonge de la Catedral, Joan Rafael Holiart. El 1699 es permet a les dones prendre l'hàbit de la congregació, però separades dels homes amb les seves juntes i els seus llibres i combregant per separat dels homes.

Realitzaven els exercicis espirituals a la capella de l'Hospital Nou de Santa Caterina. Inicien un calvari de canvis de seu per motius diversos i

passen diverses vegades per la capella de santa Caterina, l'oratori de la Schola Christi a l'església de sant Felip Neri i l'església del convent de sant Josep.

El 1703, quan ja feia uns anys que la junta buscava un lloc per construir una capella pròpia, la Sra. Peronella Masdeu donà a la Congregació uns terrenys al costat del Convent de la Mercè a condició de construir-hi una capella, quedant nul·la la donació si no es respectava. I per un acord amb els frares del convent i l'aquiescència de l'Ordinari, es va cedir un tros de terreny al costat del convent i es va permetre carregar les voltes a la paret de l'església del convent. La primera pedra es va posar el 19 d'abril de 1732; l'església es va beneir el 4 d'abril de 1743, i l'endemà s'hi celebrà la primera missa.

Breu història de la Capella dels Dolors

L'any 1788 es va haver de refer tota la teulada. Durant la Guerra del Francès la capella va quedar molt deteriorada i el 1818 l'artista olotí Joan Carles Panyó va presentar un projecte de reddecoració que va ser acceptat i realitzat en dues etapes. La Sra. Josefa Perramon i Comas va donar la imatge de la Verge. L'any 1821 fou tancada temporalment la Mercè, i la Congregació dels Dolors va acollir dues confraries que es van quedar sense lloc on realitzar el seu culte. També va acollir el culte a la Mare de Déu de la Mercè en marxar els mercedaris l'any 1825. Al segle XIX la capella va ser un dels centres de culte més importants de la ciutat, amb tres altars a tres Mares de Déu (Dolors, Mercè i Loreto), sent el culte als Dolors el principal dins la capella.

No afectà la capella la desamortització del segle XIX. L'any 1912 un incendi afectà l'església i només es van salvar els sis quadres de les parets i el cambril de Panyó. Va ser reconstruïda, però el 1936 foren novament cremades les imatges i tot restà força malmès, però es van salvar novament els quadres. Durant la guerra fou dedicada a magatzem, cosa que la va salvar del saqueig.

L'any 1941 es va tornar a obrir al culte. La Pietat del cambril és una donació d'un devot, datada

de l'any 1945. L'any 1988 es van fer obres de consolidació del creuer, que amenaçava esfondrar-se, i actualment acull altres confraries i els passos de la Setmana Santa gironina.

Organigrama de la Congregació

En un primer moment va quedar agregada a la Confraria dels Dolors de Barcelona, però amb el temps agafà importància i altres confraries de la província s'hi agregaren. En un principi tots els càrrecs eren en mans de canonges i beneficiaris de la Catedral, però amb el temps aniran recalent en mans de laics, sempre sota el control del corrector. Els càrrecs, anuals, eren: prior, discret eclesiàstic, discret secular, mestre de novicis, secretari i receptor. Càrrecs menors: sagristà, sotasagristà, porters, infermers i consultors eclesiàstics i seculars.

La part femenina, creada el 1702, s'organitzava a part de la masculina, amb els càrrecs també anuals de priora, mestra de novícies, sagristanes i porteres, i més tard també subpriora, receptora i sotasagristana.

Per accedir a ser confrare s'havia de passar un any de noviciat i després se'ls donava l'hàbit, sempre que poguessin pagar una lliura de cera o l'equivalent, a partir de 1735.

A partir de 1941 les noves necessitats porten formes de gestió més pràctiques.

Els exercicis i festes de la Congregació

En construir-se la capella, el culte s'hi traslladà. Es feien exercicis espirituals cada divendres i es celebraven les festes de la Verge: Divendres de Dolors i Festa de la Mare de Déu dels Dolors, abans el 20 de setembre i posteriorment el 15

de setembre, com ara. També se celebrava sant Felip Benicí, Fundador. A partir de 1744 s'afegirà el rès del Septenari (la Corona) els 7 dies de la setmana. També era període preparatori de la festa dels Dolors els 7 dies compresos entre el divendres de Passió i la immediata anterior.

La festa més popular i amb més assistència serà la processó, que se celebrava cada any a la col·legiata de Sant Feliu.

Per a totes aquestes celebracions i exercicis espirituals eren necessaris ornaments i objectes de culte que reclamava la litúrgia aleshores i que van ser adquirits per la congregació o bé obtinguts per donació, i que s'utilitzaven amb tota

la seva magnificència per a les celebracions. També se celebrava el dia de difunts el tercer divendres de novembre.

La processó

És l'acte que esdevindrà principal en el culte a la Mare de Déu dels Dolors i un dels més populars a la ciutat. Tot i que des de l'any 1703 ja es parla de fer un misteri per participar en la Processó de Divendres Sant, no serà fins al 1725 que s'arriba a un acord amb els obrers de la Col·legiata de Sant Feliu per anar a la processó cada any.

A partir de llavors la congregació farà els seus exercicis a part, i assistirà després en comitiva a

la processó vestits amb túnica negra, guants i sabates negres i amb les atxes o improperis. Darrere anava la imatge de la Verge degudament ornamentada i un cor cantant l'*Stábat Mater*.

Hi havia altres processons. El 1731, amb motiu del trasllat de la Congregació al Convent de la Mercè des de l'Hospital de Santa Caterina, es va organitzar una gran processó en que la imatge era portada per 3 capellans i 1 diaca. El 14 de març de 1751 es va fer una gran processó per guanyar el jubileu d'aquell any.

Hi havia altres processons en les quals no participava la Congregació.

Altres objectes de culte

A part dels objectes de culte i ornaments, es té notícia d'una imatge de la Verge que serà portada als malalts pels infermers de la Congregació i als vells per l'andador. També es té notícia d'un altar dedicat a sant Felip Benici i un altre a santa Juliana Falconeri, i d'un tron a la Mare de Déu a la zona del cambriil.

També es té constància de donacions o adquisicions de moltes peces d'or, plata o bronze.

Es té notícia que els sis grans quadres dels Dolors de la Verge foren realitzats entre els anys 1750 i 1803, segons Grabulosa; quatre d'ells són de Panyó o posteriors a ell.

Perspectives PER AL 2005

Per segon any consecutiu, el Centre d'Estudis de la Setmana Santa fa la seva aportació en el programa de la Junta de Confraries. Enguany s'hi recullen dos articles interessants que conviden a la seva lectura. El primer és el resultat de resumir un estudi del doctorat de l'historiador d'art, Joan Font. En aquest, s'analitza el culte a la Mare de Déu dels Dolors a Girona des dels seus inicis fins els nostres dies. El segon article és del Sr. Enric Mirambell i tracta sobre l'origen de la Junta de Confraries. El Cronista Oficial de la Ciutat de Girona és un bon coneixedor de la Setmana Santa. En efecte, a finals dels quaranta i durant un quinquenni, fou membre de la Junta de Confraries en representació de la confraria del Silenci. Arribà a ser-ne el segon secretari, substituint el Sr. Pere Gibert qui traslladà la seva residència a l'estranger quan esdevingué funcionari de les Nacions Unides.

En aquest 2005 els confreres gironins estem d'enhorabona. Per una part el proper octubre acollirem a la nostra ciutat la II edició del Congrés de Confraries de la Setmana Santa de Catalunya. Per altra part enguany es compleix el seixantè aniversari de la "Junta pro Semana Santa", embrió de l'actual Junta de Confraries.

temporal el nostre passat per conèixer, a partir d'estudis que es vagin publicant, la vivència de la fe dels nostres pares i avis a l'entorn dels dies sants, alhora que portarà a prendre part en el proper congrés, bo i servint-nos dels debats, les reunions i ponències amb confreres d'arreu i així aprofundir en la realitat viva i de futur que envolta la Setmana Santa. En aquest sentit, el Centre d'Estudis de la Setmana Santa vol contribuir en la descoberta del denominador comú que uneix el passat des d'un punt de vista històric amb el present susceptible de ser analitzat des d'un aspecte més sociològic a fi i a efecte de construir i consolidar el nostre esdevenidor.

RAMON MUNTADA I ARTILES
Director del Centre d'Estudis
de la Setmana Santa

Els orígens de LA JUNTA DE CONFRARIES

Tradicionalment estaven instituïdes a Girona tres confraries penitencials: la de la Puríssima Sang, erigida l'any 1569; la de la Passió i Mort, que té el seu origen el 1684, i la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors, establerta l'any 1687.

Totes tres cooperaven a donar realçament i popularitat a les celebracions de la Setmana Santa, organitzant diversos actes en commemoració de la passió i la mort del Nostre Senyor Jesucrist; activitat que s'exterioritzava especialment en les processons que recorrien els carrers de la ciutat el capvespre del Dijous i del Divendres Sant. Però la vida de les confraries no es limitava a l'organització i assistència a les processons, sinó que tenia com a finalitat principal fomentar l'espiritualitat i la germanor entre els confreres, estimular el penediment per les faltes individuals i promoure el desgreuge pels pecats de tota la humanitat.

La Confraria de la Puríssima Sang organitzava la seva pròpia processó que se celebrava la nit del Dijous Sant. Originàriament sortia de l'església del convent de carmelites calçats, situat extramurs, prop del portal del Carme, que era el d'accés meridional a la ciutat. Des de la segona meitat del segle XVII, se sortia de l'església conventual, després parroquial del Carme, a la pujada de Sant Martí. La Confraria de la Passió

i Mort assistia a la processó que organitzava la Junta d'Obra de la parròquia de Sant Feliu, on la confraria té la seva pròpia capella. Aquella processó sortia de l'antiga col·legiata, la nit del Divendres Sant.

En alguna s'havien produït enfrontaments entre els obrers laics parroquials i els directius de la confraria de la Passió i Mort, com també amb el rector de la Parròquia. Totes pretenien considerar-se organitzadores de la processó. Aquestes rivalitats, que semblarien inexplicables, han estat freqüents en la vida eclesial. Generalment un excés de zel per part d'uns o altres ha portat aquestes inoportunes divergències.

La Congregació dels Dolors, des de l'any 1725, assistia corporativament a la processó que sortia de Sant Feliu i s'hi afegia en el moment en què la processó passava per davant del monestir de les Caputxines. Abans no s'arribà a un acord per admetre la Congregació a la processó les negociacions duraren vint-i-dos anys.

L'any 1931 se celebraren per darrera vegada aquestes dues processons. Des del 1932 fins al 1936 els cultes de la Setmana Santa es limitaren a l'interior dels temples. Potser amb més fervor que en els temps de més brillantor externa. La Setmana Santa dels anys 1937 i 1938 s'hagué de celebrar en la clandestinitat.

Recuperada la llibertat religiosa, l'any 1939, es replantejà la celebració de les processons; però és molt probable que rebessin un informe poc favorable. No es pot negar que, malgrat la bona disposició i els esforços dels directius de les confraries per mantenir la dignitat de les processons, aquestes no excel·lien pas per la seriositat i el model comportament d'una part dels que hi assistien. Quan l'any 1932 deixaren de celebrar-se, molta gent d'Església manifestà sincerament la seva complaença.

En encetar-se la nova etapa, l'autoritat episcopal s'imposà irreductiblement. No hi haurà processons, sinó només una sola processó. No seria la processó de cap confraria, sinó la de l'Església de Girona. L'organització aniria a càrrec del Capítol de la Catedral. La presidiria el prelat i hi assistiria el Capítol corporativament. D'aquesta manera s'imposava el caràcter institucional i es garantia la seriositat de la manifestació religiosa. La nit del Dijous Sant era reservada a l'adoració de l'Eucaristia i per tant, no s'esqueia la celebració de processons.

Tanmateix, les confraries no haurien pas de quedar totalment marginades. No serien les organitzadores de la processó, però s'hi havia de comptar. I això quedà cada vegada més palès. Els antics confreres no quedaven pas satisfets. Alguna havia arribat a dir que quan es produís el relleu episcopal -una realitat molt llunya- es recuperaria la processó del Dijous Sant. La realitat va desmentir aquesta

profecia. La mort del bisbe Cartañà va coincidir amb la celebració del Concili, i els canvis varen anar en el sentit invers al que aquells senyors esperaven.

En aquells anys de postguerra hi hagué una gran revifalla de totes les exterioritzacions de religiositat. La celebració de la Setmana Santa adquirí una notorietat mai igualada. Es crearen noves confraries i es va veure la necessitat que tinguessin un cert protagonisme en l'organització.

Però la rivalitat entre algunes confraries creà veritables problemes, que l'autoritat episcopal hagué de resoldre. Els directius de les confraries tradicionals es creien amb superioritat per imposar llurs criteris; mentre que els de les confraries modernes, gent més jove i amb més empena, no s'accontentaven de quedar en un segon terme. En una reunió presidida pel prelat, entre confreres s'intercanviaren els epítets de "caducs" i de "novinguts". El Bisbe i el Dr.

Nogué hagueren de posar-hi pau.

La processó havia adquirit un caràcter molt digne i no era qüestió de fer perillar la seva pervivència per problemes de capelletes. Calia buscar una solució i aquesta consistiria a institucionalitzar les relacions entre les confraries.

Totes les confraries eren necessàries. Les tradicionals, per la seva experiència i la seva història; les noves, per l'impuls juvenil que les informava. Es cregué convenient crear un organisme sota la tutela episcopal que agermanés les diverses confraries. De moment, el nou organisme es titulà "Junta pro Setmana Santa" i més endavant "Junta de Confraries". Els primers estatuts varen ser aprovats pel prelat el 10 de març de 1951.

La Junta tenia com a consiliari el Dr. Josep M. Noguera Juliol, el qual va ocupar el càrrec durant molts anys, amb un gran entusiasme i molta eficàcia. Hi ajudava el seu caràcter contemporitzador i la gran capacitat per trobar fórmules de mitigar les aspors que es poguessin suscitar. Era capítular de la Catedral i persona de confiança del bisbe Cartañà.

La presidència de la Junta recauria alternativament en els representants de les confraries de la Puríssima Sang i de la Passió i Mort. Totes les confraries estaven representades en la Junta. També hi participava el mestre de cerimònies de la Catedral.

Des de passades les festes de Nadal i fins a la Setmana Santa, la Junta es reunia setmanalment al despatx del Dr. Noguera situat en els locals de l'Acció Catòlica a l'edifici de Casa Carles.

Amb aquesta solució s'aconsegui un clima d'harmonia i de bona entesa. Les confraries anaven augmentant en nombre i en afiliats. Es construïren nous misteris. La processó adquirí

una gran solemnitat, potser amb alguns detalls una mica extemporanis o més propis d'altres latituds, entre els quals la presència del "Hermano Mayor", concepte difícil de trobar-li traducció a la nostra llengua.

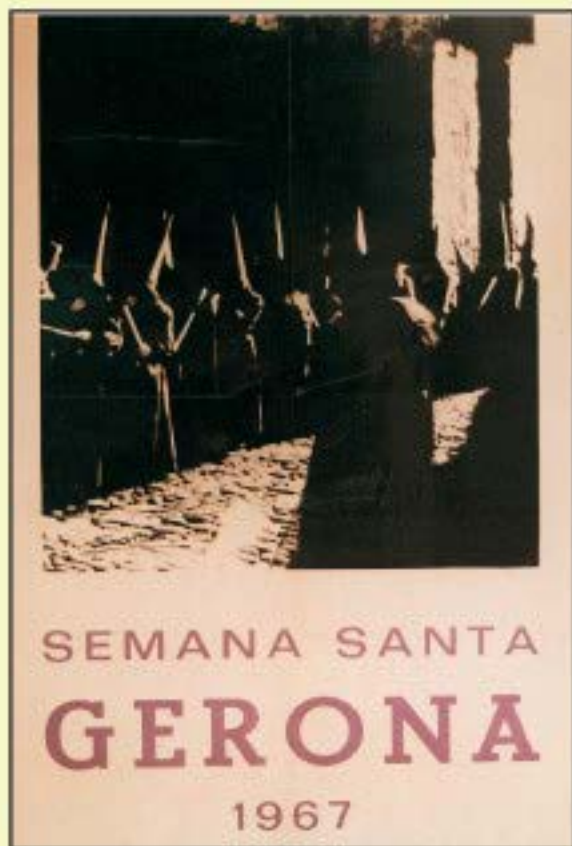
Els canvis derivats de les disposicions conciliars i l'evolució social i política del país motivaren els consegüents replantejaments tant pel que fa al funcionament de la Junta de Confraries com a la celebració de la Setmana Santa.

En algun moment perillà la continuïtat de la processó. Els esforços esmerçats per la Junta de Confraries i també el prestigi i la ferma voluntat dels manaires aconseguiren que la processó de Setmana Santa no deixés de celebrar-se; però adaptant-se a les noves realitats ambientals. Hi ha un temps per a cada cosa i cada cosa té el seu temps.

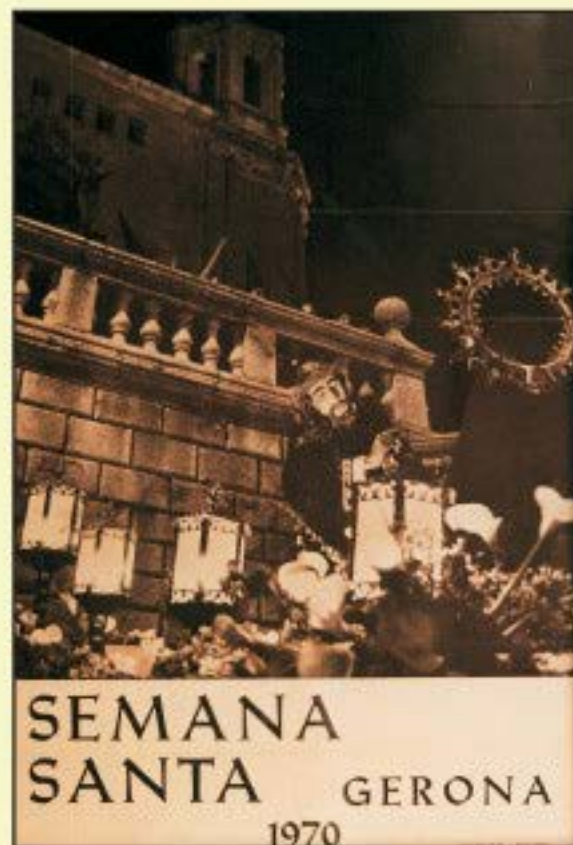
ENRIC MIRAMBELL I BELLOC
Cronista Oficial de la Ciutat de Girona

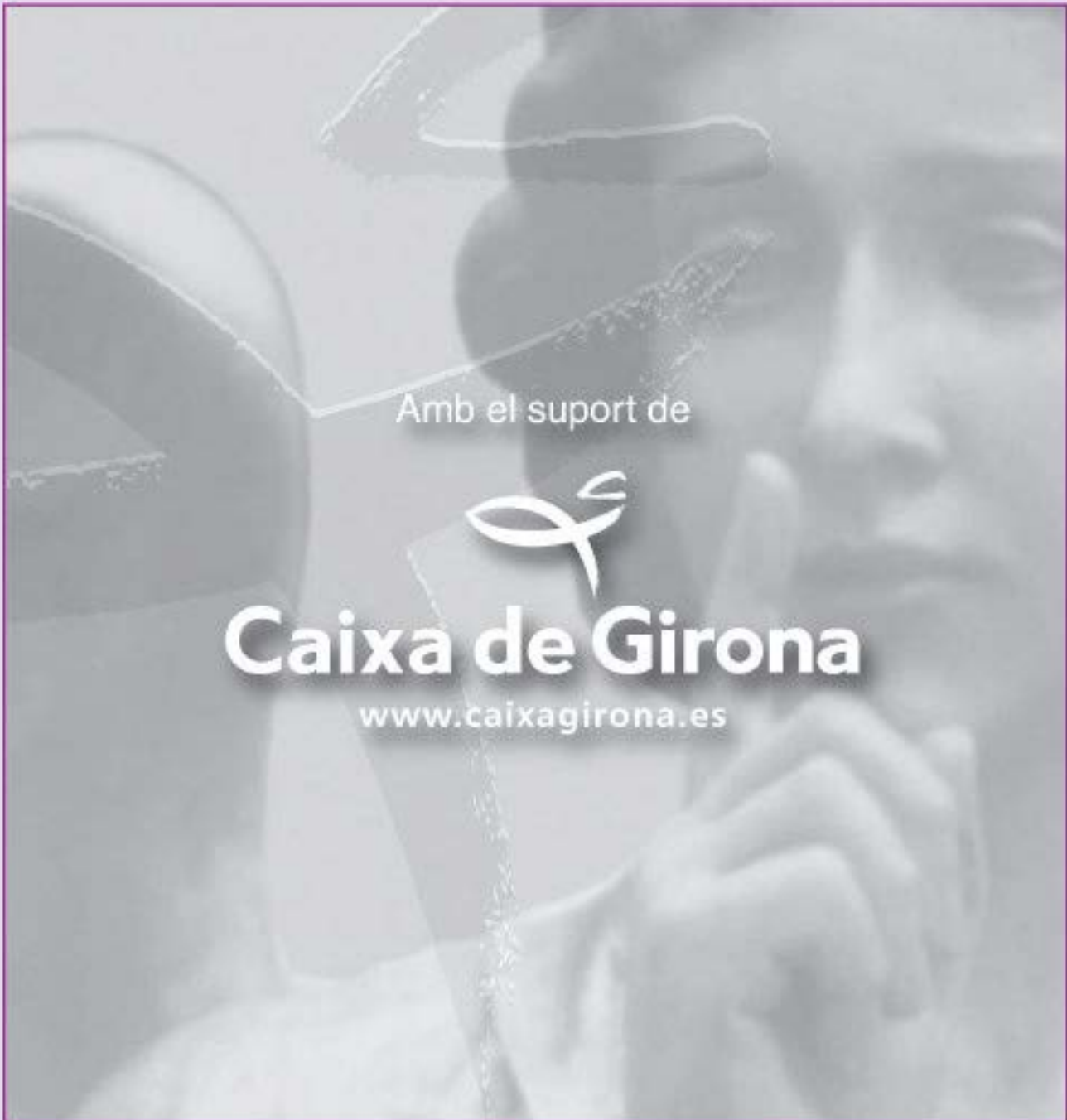
Reproducció dels

CARTELLS 1967 - 1968 - 1969 - 1970

**“SEGUINT LA INICIATIVA DELS DARRERS ANYS,
LA JUNTA DE CONFRARIES
US OFEREIX LA REPRODUCCIÓ DELS
QUATRE CARTELLS SEGÜENTS”**

Amb el suport de

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

GIRO**NA**
2005 2n Congrés de
Confraries de
Setmana Santa
de **Catalunya**

L'any DEL CONGRÉS

L'any 2005 és l'any del Congrés a Girona i aquest esdeveniment marca la nostra Setmana Santa d'enguany. Ens referim al **II Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya**, que se celebrarà a la nostra ciutat els dies 7, 8 i 9 d'octubre, organitzat per la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

Antecedents

Els amics de Tarragona van tenir l'encert de convocar el primer Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya, l'any 2003. Hi van participar confrasses i confreres de 60 confraries o germandats, superant els 300 assistents. El lema que ens aplegava era "coneguem-nos". Fou un èxit remarcable, tant per l'organització, a càrrec de l'Agrupació de Confraries de Tarragona, com per l'assistència, la ponència de l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach i els grups de treball, assolint-se amb escreix l'objectiu previst de conèixer les persones, i les realitats que viuen al voltant de la Setmana Santa dels diversos indrets catalans.

Durant el primer Congrés va plantejar-se la conveniència de donar continuïtat a la iniciativa de

Tarragona, aplegant-nos cada dos anys en una seu diferent. Per unanimitat dels assistents s'encarregà a Girona l'organització del segon Congrés, que calia celebrar l'any 2005.

Plantejament

Només de deixar Tarragona vam començar a posar fil a l'agulla per afrontar el nostre repte, el repte gironí. Calia organitzar un congrés a la nostra ciutat i omplir-lo de sentit i de contingut. Feia falta la col·laboració de molta gent i una bona organització. Per això hem creat comissions o grups de treball, destinats a fer-se càrrec de tot allò que requereix preparar i dur a terme un esdeveniment d'aquesta magnitud:

- Infraestructures.
- Oci i lleure.
- Gestió administrativa i comptable.
- Captació de recursos.
- Difusió i invitació d'assistents.
- Organització de la ponència, espais de debat i comunicacions.
- Litúrgia.

El responsable de cada comissió, juntament

amb el Director i el Secretari del Congrés i les dues persones designades pel Sr. Bisbe, integren la Comissió Executiva.

Els objectius

Per començar a treballar calia definir uns objectius ben consensuats que donessin sentit a la nostra feina. Pensem que, a l'hora d'organitzar un congrés, no es tracta només de fer una trobada agradable, sinó que cal que aquesta trobada deixi pòsit i que, per tant, a més d'aconseguir que quedi un bon record a tots els assistents, serveixi per millorar aspectes relacionats amb les nostres Setmana Santes. Tenim necessitat de trobar-nos perquè tenim objectius comuns, desitgem compartir plantejaments i accions i velem la conveniència de coordinar-nos.

La definició clara dels objectius ha de servir per orientar i impulsar la tasca de tota l'organització i, alhora, ser transparents vers els potencials assistents. Es bo contemplar per on passen les confraries, avui, i mirar endavant. Hem estructurat aquests objectius en quatre grans blocs i estem treballant de valent perquè puguin assolir-se.

En primer lloc, considerem que cal garantir una continuïtat amb el Congrés anterior, per tal que tots els congressos que es vagin celebrant segueixin un mateix fil conductor i donin un sentit d'unitat.

En segon lloc, ens plantegem la revitalització de les confraries o germandats. Es tracta d'aprofundir el seu paper en relació als seus associats, l'Església i el conjunt de la societat. Som entitats associatives, integrades per un col·lectiu de per-

sones que han de ser les primeres beneficiàries de l'activitat de l'entitat. A més, som associacions eclesials, per tant, ens sentim de l'Església i som sol·licitos a la seva acció evangelitzadora, celebradora i caritativa, cosa que també ha d'incidir en les nostres activitats i funcions. Finalment, ens movem enmig d'una societat a la que, d'alguna manera, hem de servir. A partir d'aquests trets que ens donen sentit, ha de sorgir l'impuls de les confraries, la seva revifalla, la seva revitalització.

En tercer lloc, apuntem la necessitat de coordinació de les confraries, per facilitar l'intercanvi d'experiències i aprofitar la força que dona saber que som molts amb voluntats similars. Aquesta coordinació hauria de fer-se a nivell de cada diòcesi, amb un consell o alguna altra figura similar. També caldria que, a nivell de tot Catalunya, es creés una coordinadora de congressos, per tal de garantir la continuïtat dels congressos, tant en la seva convocatòria com en els seus continguts i propòsits. Podria ajudar-hi la creació d'una publicació periòdica.

Finalment, també ens proposem donar a conèixer la ciutat de Girona a totes les persones que ens visitin en motiu del Congrés, cosa que ha de completar l'estímul de participar-hi. A més seria

bo que tinguessin l'oportunitat d'apropar-se a les tradicions pròpies de la Setmana Santa de les comarques gironines.

Objectius del Congrés

- 1.- Donar continuïtat al I Congrés, celebrat a Tarragona, amb el lema: "Coneguem-nos".
 - Presentació de la realitat actual de les confraries catalanes.
 - Informació procedent del I Congrés.
 - Respostes rebudes al qüestionari tramès a totes les confraries de Catalunya.

2.- Revitalització de les confraries:

- Les confraries vers els seus associats
 - Activitats de caràcter associatiu.
 - Formació.
 - Solidaritat.

La confraria vers l'Església.

- Vinculació a la pròpia parròquia o entitat eclesial on radica la confraria o germanat.
- Celebracions pròpies de la confraria al llarg de l'any.

La confraria vers la societat:

- Fomentar la pau.
- Exercir la solidaritat.

3.- Coordinació de les confraries: Intercanvi d'experiències.

- Àmbit territorial de la diòcesis de Girona: Creació d'un consell.
- Àmbit territorial català: Creació d'una coordinadora de congressos i d'una publicació periòdica.

- 4.- Donar a conèixer la ciutat de Girona i les tradicions de Setmana Santa de les seves comarques. Que tothom s'hi senti convidat i ben acollit.

Programa provisional

A partir d'aquests objectius hem dissenyat el programa provisional. Pensem estructurar el Congrés a partir d'una ponència central, seguida del treball de petits grups de debat, i d'unes quantes comunicacions molt breus i essencialment pràctiques, en les que participin membres de diversos llocs del nostre bisbat i de la resta de Catalunya. Exposarem el resum de les dades recollides amb el qüestionari que hem fet arribar a totes les entitats catalanes. També s'inclouen actes de caràcter més lúdic i visites que permetin conèixer la ciutat de Girona i els aspectes més destacats de la Setmana Santa de les nostres comarques. No oblidem els àpats de germanor per poder fer intercanvi d'impressions i experiències a l'entorn de la taula. La nostra proposta és la següent:

PROGRAMA PROVISIONAL

Divendres, 7 d'octubre de 2005

- 17,30 Acol·lida. Recollir documentació.
- 18,00 Inauguració del Congrés
- 18,25 Recollir el relleu de Tarragona.
- Exposició del resum de les respostes al qüestionari
- 19,00 Pausa-refrigeri
- 19,30 Comunicacions. 1a tanda de 4 comunicacions de 9 minuts.
- 20,30 Trasllet al menjador.
- 21,00 Sopar i espectacle.

Dissabte, 8 d'octubre de 2005

- 9,30 Inici de la sessió.
- 9,40 Ponència central del Congrés.
- 10,30 Pausa-cafè
- 11,00 Grups de treball.
- 12,30 Comunicacions. 2a tanda de 5 comunicacions de 9 minuts
- 13,20 Presentació candidatura 2007.
Proclamació del nou organitzador.
Presentació-fundació de la coordinadora de congressos
- 14,00 Dinar
- 16,00 Visita a la ciutat
- Presentació de tradicions de Setmana Santa
- 21,00 Sopar-Espectacle de llum i so.

Diumenge, 9 d'octubre de 2005

- 9,00 Aplec a la Catedral i assaig de cants per a la Missa.
- Missa solemne a la Catedral de Girona (Presidida pel Bisbe Mons. Carles Soler).
- 12,30 Resum de les conclusions i cloenda del Congrés.
- 14,30 Dinar - Salutacions, intercanvi d'obsequis i records - Comiat.

L'acollida de l'organització del Congrés ha estat molt positiva entre les diverses confraries i germandats de Catalunya. Hem fet diverses presentacions del Congrés, no només a Girona sinó també a Banyoles, Peralada, Blanes, Tarragona, Reus, Tortosa, Barcelona, Manresa, Lleida, Perpinyà, la Seu d'Urgell.... Hem aprofitat per demanar que, ja des d'ara, comencéssim tots plegats a fer ambient de congrés. A més, hem volgut engrescar a totes les confraries a participar-hi, amb els seus suggeriments i amb l'aportació de secretaris i moderadors per als grups de treball, peces clau per garantir la participació i per poder arribar a conclusions concretes. Amb tots els secretaris i moderadors farem una trobada a Girona el mes de maig a fi de facilitar el seu treball i assegurar l'èxit de la seva col·laboració generosa. També hem intentat, finalment, que les entitats d'arreu de Catalunya s'animin a preparar comunicacions per presentar durant el congrés tot facilitant l'intercanvi d'experiències entre tots.

Cal remarcar, a més de l'excel·lent acollida de tots els qui hem visitat, l'interès que ha posat el Bisbe de Girona, Mons. Carles Soler i Perdigó, en l'organització del Congrés. Les institucions públiques també han donat una resposta molt positiva.

Confiam que, entre tots, aconseguirem assolir els objectius proposats i que la participació dels diversos confreres de tot Catalunya serà nombrosa i molt activa.

JOSEP M. NOGUÉ I REGÀS

Director del II Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya.

Trobar-se SEMPRE ÉS IMPORTANT

Conten els evangelistes que en temps de Jesús, hi havia una dona molt malalta: patia d'hemorràgies des de feia anys, dotze en concret. I diuen, amb prou mala intenció, que com més havia anat de metges, pitjor es trobava: perdia els diners i no trobava la salut. Doncs bé: aquesta dona un dia va sentir parlar de Jesús. Li deien que curava els malalts com ella. I que desprenia una força misteriosa, en contacte amb la qual molts retrobaven la salut. Ella es decidí a trobar-lo. I partí. No cercava altra cosa que millorar la seva qualitat de vida. No sabia teologia. No dret. Ni cap altra de les coses que donaven un cert prestigi en la societat del temps. Cercava millorar la seva salut. Decidida com era, i per tal d'assolir el seu únic objectiu, tocà l'orla del mantell de Jesús d'amagat. I quedà curada. Tal com ella tenia previst. Cap gran plantejament. Cap declaració d'alts principis. Cap intenció de fer-se deixeble del Senyor. Aquest, per sorpresa dels seus, alaba la fe d'aquesta dona. Més encara: diu fe a la voluntat

caparruda de voler curar-se. Jesús té seny. Sap llegir el cor de les persones. I descobrir-hi aquell punt de contacte amb la seva proposta: que Déu ens faci una mica més feliços. Per tal que nosaltres ajudem els altres a ser també feliços. I compreguem que l'únic pecat és ser feliç tot sols. La fe comença, per Jesús, en la confiança de trobar quelcom de bo en el contacte amb ell. Avui ens trobem nosaltres en una societat que necessita millorar el seu estil de vida. Hi ha massa pobres, massa droga, massa violència, massa oblit de l'altre com a germà i germana... El ciutadà ha deixat pas al consumidor. I els valors forts (justícia, fraternitat, veritat, llibertat...) no tenen bona premsa. Ho sabem: que cada un allargui aquesta llista provisional. I no per ser gens catastrofistes, sinó per tal que, conegut el diagnòstic, puguem trobar també la teràpia. Crec que ningú, discutirà és que tots volem ser feliços. És des d'aquesta perspectiva que s'ha de situar la funció de les confraries de Setmana Santa en

l'església i en la societat actual. Penso que el punt de partida no és determinant. Ho és la meta. I el camí que es fa per arribar-hi. Vull dir que, com la dona de l'evangeli, una persona es pot acostar a la Setmana Santa i prendre part una processó per molts motius. I ben diversos. Ella ho sabrà. Tal vegada durant la resta de l'any no tingui massa interès en la pràctica de la religió. O sí. Ella ho sabrà. O es trobi sacsejada per una circumstància hostil, difícil, que la mogui a un gest gratuït i, per això, transcendent. Ella ho sabrà. Del que es tracta és d'aconseguir que aquesta persona pugui complir el seu objectiu. I ajudar-la a connectar de manera conscient i explícita el seu gest amb la fe: amb la certesa que Déu està per ella, a favor d'ella, interessat en el seu petit projecte de felicitat. Avui, l'acollida, la bondat, l'atenció a la necessitat concreta de la persona concreta, el respecte i la misericòrdia són les actituds exigides al deixeble de Jesucrist, que no va venir a ser servit sinó a servir, ni tampoc a jutjar sinó a treure el millor de cada un per a cada un. Connectar la vida, especialment la vida de cada dia, amb tot el seu encís i la seva tragèdia, amb la voluntat salvadora de Déu-en-favor-dels-homes/dones és la tasca de l'evangelització actual.

Les confraries poden exercir aquesta funció. L'han de saber exercir. Poden ser llocs de trobada, des de allò més senzill fins a les propostes més interessants de creixement en la fe. El criteri hauria de ser integrador, il·luminador i valoratiu de tot allò que és bo i es troba en el cor de les persones, encara que sigui de manera oculta o parcial.

Per això és necessari trobar-se, parlar, dialogar i compartir. No s'estima res que no es coneix, ens ensenyaren els antics. I de la trobada en pot sorgir un projecte engrescador que doni encara

més sentit a allò que hem rebut per tradició i que volem conservar en funció dels qui ens vénen darrere. Al cap i a la fi, "qui perd les seves arrels, perd la seva identitat". I no estan els temps per perdre identitats. La proposta cristiana ha de retrobar el seu vigor i la seva capacitat transformadora si vol ser encara una religió interessant en el segle que tot just hem començat. Una manera de fer-ho és aprofitar les ocasions. Totes les ocasions per fer més feliços els homes i dones del nostre món. Voldria que el nostre congrés fos bo per a tot això.

Mn. TEODOR SUAU PUIG

Ponent del Congrés
(Canonge de la Catedral de Mallorca)

DIA A DIA AMB VOSTÈ

A Hipercor i Tiendas El Corte Inglés, treballem dia a dia per continuar oferint-li tota la qualitat i el servei que espera de nosaltres.
Cada dia. Amb vostè.

Tiendas

Agraïment a **MOSSÈN ALFONS RIERA**

Faltaven encara uns quants dies per a la Setmana Santa de l'any passat. Mossèn Alfons Riera, després de més de deu anys amb nosaltres, ens expressava el desig de proposar el seu relleu com a consiliari de la Junta de Confraries de Girona. Ens deia que començava a sentir-se gran, que les reunions a la nit, fins tan tard, li suposaven un trasbals i que fóra bo donar pas a una persona més jove.

Havíem de respectar la seva decisió però, alhora, volíem intentar que la reconsiderés perquè és molt bon consiliari i desitjàvem que ens continués acompanyant amb la seva presència activa i engrescadora, amb els seus consells assenyats, amb la seva actitud conciliadora i la seva simpàtica ironia. Home de Déu, que traspua fe i zel apostòlic. Sempre a punt, sense mandra i amb una donació generosa i intensa.

El vam convèncer perquè seguís fins després de la Setmana Santa que ja estàvem preparant. Poques setmanes després de la Processó del Divendres Sant vam oferir-li un homenatge, senzill però molt emotiu, al voltant d'una taula, amb la presència en ple de tota la Junta de Confraries, imposició de la insígnia de plata de la Junta i sentides paraules d'agraïment acompanyades del desig sincer de poder seguir comptant amb la seva col·laboració en els Viacrucis, en el Congrés de Confraries d'enguany i en tot allò que li fos possible.

Han estat deu anys a primera línia. Sabem que podrem gaudir-ne una bona colla més, des d'una posició més discreta però també molt propera.

Mossèn Alfons, moltes gràcies.

Pins de les vestes de les **Confraries**

- Confrare de Jesús i els Nens
 - Confrare de Sant Honorat
- Confrare de Sant Isidre Llaurador i Sant Galderic
 - Confrare de la Santa Faç
 - Confrare de la Passió
- Confrare de la Passió i Mort
- Confrare de la Puríssima Sang de NSJ
 - Confrare del Davallament
 - Confrare dels Dolors
- Guàrdia Noble de la Confraria del Sant Sepulcre
 - Confrare del Sant Sepulcre

Tenen un preu de 2,40 euros que es destinen a subvencionar els actes que s'organitzen.
Es poden trobar mitjançant les confraries o durant l'exposició a l'església dels Dolors.

HC

HOTEL COSTABELLA

* * *

Av. França, 61 - 17007 **GIRONA**
Tel. +34 972 20 25 24
Fax +34 972 20 22 03
www.hotelcostabella.com
E-mail: Reservas@hotelcostabella.com

CALIDAD TURÍSTICA

Sercotel
HOTELERÍA INDEPENDIENTES

